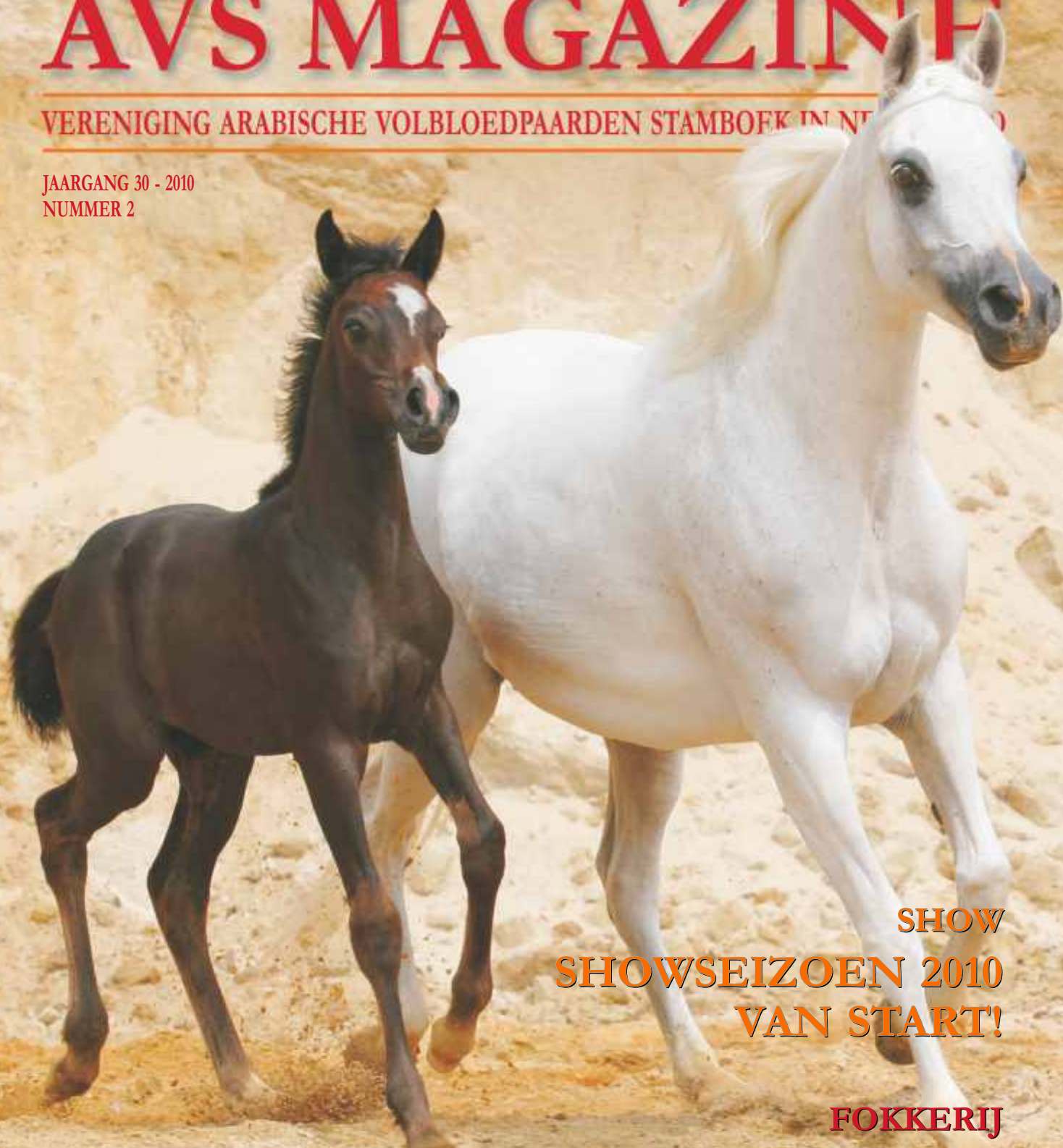

AVS MAGAZINE

VERENIGING ARABISCHE VOLBLOEDPAARDEN STAMBOEK IN NEDERLAND

JAARGANG 30 - 2010
NUMMER 2

SHOW
SHOWSEIZOEN 2010
VAN START!

FOKKERIJ
BIODIVERSITEIT VAN
HET ARABISCH VOLBLOED

SPORT
QATAR INTERNATIONAL EQUESTRIAN FESTIVAL

Virbac
ANIMAL HEALTH

EQUIMAX® Eraquell®

De complete ontwormingslijn

WIN
t.w.v. €15!
1 van de 75 video-cursussen Gezondheid
zie: www.ontwormingpaard.nl
@bouthorses.tv
LEERT DE REEDER HET PAARD KENNEN

- smakelijk
- gemakkelijk
- veilig
- tot 800 kg!

www.ontwormingpaard.nl

Equimax Tabs: REG NL 100622 Eraquell Tabs: REG NL 103252 Equimax: REG NL 09950 Eraquell: REG NL 9843 Kanalisatie: LUBA Overleg met uw dierenarts. Lees voor gebruik de bijsluiter. Voor meer informatie: Virbac Nederland BV, Postbus 313, 3770 AH, Barneveld. T: 0342 - 427122 E: info@virbac.nl I: www.ontwormingpaard.nl

Je wilt toch ook het beste resultaat!

Met Subli® paardenvoeders bent u er van verzekerd dat paard en pony de juiste voedingsstoffen krijgen, om perfect in conditie te blijven en om optimaal te kunnen presteren. Het brede assortiment biedt u het juiste voeder voor zowel sport- en recreatiepaard, als zogende merrie en opgroeiend veulen. Speciaal en volgens nieuwste inzichten samengesteld ter voorkoming van O.C.(D.). Subli® paardenvoeders zijn verkrijgbaar in heel Nederland bij alle Welkoop- en Boerenbondwinkels. Voor bulk- en zakgoedbezorging kunt u bellen met 0900 202 5321.

Subli®
Paardenvoeders

Official Partner of **BoerenBond**
KNHS **welKOOP**

Postbus 91, 7240 AB Lochem, telefoon 0900 202 5321, www.subli.nl

Het Subli® supplementen assortiment bestaat uit: Fok en Opfok Mix, Prestatie Mix, Hoestsiroop, Hoel Mix, Kalm Mix, Gewrichten Mix, Luchtwegen Mix, Omega 369 Mix, Lijnzaaddolie, Weerstand Mix, Exceem Mix, Souplentie Mix, Vitaal Mix, Knoflook Granulaat

Het Subli® voeder assortiment bestaat uit: Basisbrok, Sportbrok, Prestatiebrok, Bikkels, EKO, Ponybrok, Merriebrok, Veulenkorrel, Granmix, Zwarte Havermix, Muesli met kruiden, Structuurmuesli, Zonder, Seniores Prores, Semit Speciaalmix, Luzerne, Nodder met kruiden, Smikkels (moederde smaken)

VAN DE BESTUURSTAFEL

Dit magazine komt uit rond de Algemene Ledenvergadering. Laten we hopen dat er meer mensen naar deze vergadering komen of geweest zijn. Ik blijf zeggen dat de ledenvergadering nu juist bij uitstek de gelegenheid is om uw mening over bepaalde zaken te laten horen. Het is voor het bestuur alleen maar mogelijk het algemeen belang te dienen als bekend is wat er onder de leden leeft.

Inmiddels is het Nederlandse keuringsseizoen gestart. De aftrap was traditiegetrouw aan de Amateurkeuring, gehouden op manege Groenendaal te Bunschoten. Dit jaar heeft het bestuur geprobeerd om het amateurfacet er weer meer in te brengen. Dat is goed gelukt en het was een feest om daarbij te kunnen zijn.

Als ik dit schrijf zijn de organisatoren van Show West de laatste

zaken aan het regelen. Er is een mooi aantal deelnemers en ook voor de premiekeuring zijn er gelukkig meer inschrijvingen dan voor de Amateurkeuring.

Ook op andere fronten worden er verschillende evenementen georganiseerd.

Begin juni organiseert de DAWRA een clinic, halverwege is er de Internationale B show Lowland Cup, in Exloo en is er eind juni het Arabian Horse Weekend met op zondag de Show Zuid.

Ik hoop dat alle evenementen goed zullen verlopen, er genoeg deelnemers zijn en ik wens de organisatoren veel succes.

Namens het bestuur,

Marianne Dijkman, voorzitter

INHOUD

Van de bestuurstafel	3
Jordanië-reis	3
Showseizoen 2010 van start!	4
Korte berichten	7
Voorbrengcursus Zenith Arabians	8
Qatar International Equestrian Festival	10
Gewetensvraag: hengst of merrie?	15
Arabian Legends: Nazeer	16
DAWRA Snuffeldag deel II	19
Lowland Arabian Cup	22
Endurance	23
Open dag Bluebell Arabians	24
Biodiversiteit van het Arabisch Volbloedpaard	26
Trainers in the picture: Jan Calis	30
Arabian Horse Weekend 2010	32
Sportweekend 2010	32
De nieuwe 10 vragen aan: Gideon Reisel	34
AVS Evenementenkalender	35
Open dag Johanna Ullström	36
Waarom op CA testen zo belangrijk is	38
Paardenmarkt	39
Colofon	39
Advertentietarieven	39

De *duizend sprookjes en een nacht-reis* door Jordanië wordt dit jaar gehouden in de periode van 14 t/m 22 oktober 2010.

De reis wordt georganiseerd door Jezra Travel uit Wadi Musa in Jordanië in samenwerking met het Arabisch Volbloed Stamboek.. Jessica en Rami Falahat zullen aanwezig zijn tijdens het Arabian Horse Weekend op 27 juni a.s. in Sint-Oedenrode.

U kunt daar kennis maken en alle vragen stellen zodat u goed voorbereid aan deze onvergetelijke reis kunt beginnen met de juiste overtuiging.

Zie alvast: www.jezratravel.com of stuur een mail naar: info@jezratravel.com.

Uiteraard kunt u ook contact opnemen met Pieter Stoop op mobiel: 06-52502303.

Op de cover:
Sarafah en Angel Bint Sarafah
Eigenaar: Angel Arabians

In de ruime binnenbak van de fam. Tolboom te Bunschoten werd zaterdag 17 april de Amateurkeuring gehouden. Helaas waren er wat minder inschrijvingen dan de voorgaande jaren. Jammer, de Amateurkeuring is een geweldige mogelijkheid om naast je paard te showen er ook veel over te leren.

SHOWSEIZOEN 2010 VAN START!

AMATEURKEURING HAD DE PRIMEUR

Door Adri van der Velden

Foto's Jan Kan

Net als voorgaande jaren werd er gejureerd volgens het Engelse systeem, waarbij slechts één jurylid alle paarden beoordeelt. Jurylid was Mevr. Helen Hennekens-van Nes die, net als vorig jaar, helder de paarden becommentarieerde nadat zij ze gekeurd en geplaatst had.

Haar commentaar is in dit verslag verwerkt. Ook Jan Calis was de hele dag aanwezig om de voorbrengers te observeren en ze eventueel te nomineren voor "beste voorbrenger".

Habib's Baron

De jonge hengsten beten het spits af. Daar er maar zes jonge hengsten ingeschreven waren werden zij in één rubriek geplaatst. Langs de kant van de ring stonden fans met prachtige spandoeken om hun favoriet aan te moedigen. Gouden medaille winnaar werd, mede door zijn type, lange lijnen en mooie

schouder Habib's Baron (v.SA Krasinov, m.G.B. Habibi) gefokt door B. Morees, in eigendom van Kim Kramer en voorgebracht door Denise. Wel had mevr. Hennekens-van Nes dit paard iets meer in conditie willen zien. Zilver was er voor de 3-jarige Kashmir Djamal (v.Djamal Bahir, m.Ber Kalienka) gefokt en in eigendom van de fam. Duijnkerke-Taal, voorgebracht door Carolien. Een hengst met een mooi oog, goed beenwerk en in goede conditie. Brons was er voor A.F. Khaory (v.A.F. Umoyo, m.A.F. Karimah) gefokt door Arabian Fantasie, in eigendom van M. Slok Soede en voorgebracht door haar man Arnaud.

Het jurylid had de indruk dat deze aansprekende hengst beter zou kunnen bewegen, maar dat dit door de nervositeit van de voorbrenger niet zo goed uit de verf kwam.

Door met de tweede rubriek, een kleine klasse met drie jaarling merries. Hier een eerste plaats voor de mooie,

harmonieus gebouwde en zich goed showende Habib's Umoya (v.A.F. Umoyo, m.G.B. Habibi) gefokt door B. Morees in eigendom van S. Mollers en voorgebracht door J. Snel. Een merrie met goed beenwerk en op dit moment de beste body en conditie. Een tweede plaats voor Pazh'layla (v.Valerio Ibn Eternity, m.Pazhkaia) gefokt en in eigendom van K. Zeevenhoven, voorgebracht door Maud Leenders. Een merrie met een extreem mooi hoofd, nu nog iets overbouwd. Helaas liet zij zich niet goed opstellen.

In rubriek drie waren de twee en drie jaar oude merries samengevoegd. De eerste plaats was voor de meest vrouwelijke merrie van de groep Pshyfa (v.Psyadel, m.Sifra) met een extreem mooi type, mooie body en goede beweging. Zij is gefokt en in eigendom van J. v.d. Hoogenband - Dingjan en werd voorgebracht door dochter Shannon. Tweede werd Yolina F (v.Valerio Ibn Eternity, m.Yourka) gefokt door H. Kuijf - v.d. Zwet en voorgebracht door de eigenaresse M. Levert. Een mooie vos met veel uitstraling, goede gangen, wel een beetje steil gekoot. Direct hierna volgde het Kampioenschap Junior merries. Gouden medaille winnaar werd de tweejarige Pshyfa, zilver was er voor de jaarling Habib's Umoya en ook het brons ging naar een jaarling, namelijk Pazh'layla.

Na de jonge paarden aan de hand stonden de zadelrubrieken op het programma. Daar het jurylid mevr. Tuls-Fokker vanwege de IJslandse aswolk vast zat in Barcelona, werd er naarstig naar vervanging gezocht. Gelukkig werd Nicole Tolboom bereid gevonden deze taak over te nemen en samen met mevr. Hennekens-van Nes de zadelrubrieken te jureren. Allereerst de ruïnen en hengsten die bestond uit zes deelnemers. Eerste werd de hengst Rector's Aristocrates (v.Extreme,

Rector's Aristocrates met Karin de Graaf - Wolf

m. Wasifa) gefokt door H. Rector uit België, gereden door de eigenaresse Karin de Graaf-Wolf. Een tweede plaats voor E.S. Shivan (v.Sivmen, m.Shieka) gefokt door I. Stegeman en gereden door de eigenaresse Zoe Pakatarides.

Vanwege twee afzeggingen bij de zadelrubriek merries verschenen er vijf combinaties in de ring. Mariska Hagedorn had het hoogste aantal punten in deze rubriek en mocht zich met Elmar's Florence (v.Anthal, m.Paskal Maskat) op de eerste plaats opstellen. Deze merrie is gefokt door Elmar Arabians en in eigendom van mw. J. Hagedorn-Friebel. Tweede werd Annelieke Stoop met de zelf gefokte merrie Amira Lazize (v.Poker, m.Paroeska). Direct hierna werd er gestreden om het Kampioenschap zadelrubrieken. De gouden medaille ging naar Rector's Aristocrates, zilver naar E.S. Shivan en brons naar Elmar's Florence.

Pshyfa H

Het middagprogramma begon met de ruïnen. Ook deze waren door het kleine aantal inschrijvingen in de verschillende leeftijdsgroepen bij elkaar gevoegd.

Eerste en daarmee gouden medaille winnaar werd Habib's Amir (v.Padesh, m.G.B. Habibi) gefokt door B. Morees en in eigendom van S. Mollers, voorgebracht door J. Snel. Een ruïen met veel uitstraling en een mooie hals. Tweede en daarmee zilver was er voor de harmonisch gebouwde E.S. Shivan (v.Sivmen, m.Shieka) gefokt door I. Stegeman en voorgebracht door de eigenaresse Zoe Pakataridis. Voor deze ruïen met een mooi hoofd en goed beenwerk zijn tweede medaille daar hij bij de zadelrubriek ook al zilver won. Op de derde plaats en daarmee brons voor de door Cynthia voorgebrachte Yoffry (v.Almonito, m.Yafit) gefokt door H. Kuijff-v.d. Zwet, in eigendom van M. v.d. Wiel. Een ruïen met een opvallend mooie bovenlijn. Graag zou het jurylid wat meer beweging vanuit de schouder hebben gezien.

De zevende rubriek bestond uit een mooie grote groep vier- en vijfjarige merries. Volgens het jurylid zijn de eerste vier geplaatsten uit deze groep van goede kwaliteit. Dit zijn op de eerste plaats Cadanz Akilah (v.Sandhiran, m.Ayla-E.S.A.) gefokt en in eigendom van mevr. M. Strijbos-Puts en voorgebracht door Janou. Een rastypische merrie met een mooi hoofd en goede beweging. De hals is iets kort. Tweede werd

Qita (v.Sivmen B, m.Aqila) gefokt door mevr. G. Exterkate-Kleizen en in eigendom van de voorbrenger mw. S. Vollenbroek. Ook dit is een rastypische merrie, mooi gelijnd met een fraaie hals. Vanwege een bokhoef werd zij tweede geplaatst.

Derde werd Fabriska (v.Kubinec, m.Passionata) gefokt door C. Veldt, in eigendom van J. Valk-Brouwer, voorgebracht door Judith. Een "plaatje" zoals het jurylid deze merrie omschreef maar derde geplaatst omdat zij geen goede draf had laten zien.

Elmar's Florence

Hierna volgden de merries zes jaar en ouder in rubriek 8. Hier was de eerste plaats voor de harmonisch gebouwde Elmar's Florence (v.Anthal, m.Paskal Maskat) gefokt door Elmar Arabians, in eigendom van Mw. J. Hagedorn-Friebel en voorgebracht door Mariska. Een 11 jaar oude merrie met een mooie lange hals, goede benen, mooie gangen en een goed gedragen draf. Op de tweede plaats de vrouwelijke merrie G.B. Habibi (v.Insjallah's Fayoum, m.El Layla Walayla), gefokt door de Comb. G. Lokerse/B. Morees, in eigendom van mw. Morees, voorgebracht door Barry. Deze merrie, met een mooie hals en groot oog, liet het jammer genoeg in de beweging zitten.

Daar de merries toch in de buurt waren werd het programma iets omgezet en direct het Kampioenschap Senior merries gehouden. Gouden medaille winnaar werd Elmar's Florence die in de zadelrubriek ook al brons had. Zilver was er voor G.B. Habibi, de merrie waarvan we vandaag al twee zonen met een gouden en een dochter met een zilveren medaille in de ring hadden gezien. Brons ging naar de goed bewegende Cadanz Akilah.

Bij de hengsten van vier jaar en ouder waren er maar drie inschrijvingen en dus was dit direct een kampioenschap. De nummer één en daarmee ook gouden medaille winnaar, was de zes jaar oude Massalah Robesh (v.Cantas, m.Rocharel) gefokt door I. Groot, in eigendom van mw. J. Kluitmans, voorgebracht door Jennifer. Een hengst met veel uitstraling, een prachtige dish, goed beenwerk en voeten en goede beweging. Minpuntje de iets afhangelende croupe.

Het zilver ging naar de vijf jaar oude Rector's Aristocrates (v.Extreme, m.Wasifa) gefokt door H.Rector en in eigendom van de voorbrenger Karin de Graaf-Wolf. Deze hengst heeft een prachtig front en een mooie uitstraling, hij was nogal druk en het jurylid liet weten dat dit hoogstwaarschijnlijk door het type halster kwam. Verder had zij een bemerking op het voorbeen en zou zij hem iets zwaarder en meer in showconditie willen zien. Voor Aristocrates was dit zijn tweede medaille. In de zadelrubriek won hij goud. Brons was voor Wasim Sharif (v.Balasjow, m.Ber Wiselka) gefokt door S. Radecke en in eigendom van de voorbrenger Sandra Saraber. Een 8-jarige redelijk grove vos met goed beenwerk, die iets meer bespiering op de achterhand zou moeten hebben.

De laatste rubriek "Liberty" is een feestje voor paard en voorbrenger. Paard even opstellen en dan een minuut los in de bak begeleidt door eventueel zelf gekozen muziek. De harmonie tussen paard en voorbrenger wordt mede beoordeeld en bij sommige combinaties was duidelijk te zien dat dát wel goed zat.

Op de eerste plaats met het prachtige aantal punten van 90 eindigde Nadra (v.Veteran, m.Beauty) gefokt door Arabica N.V. en in eigendom van Claudia Mertens. Super showend met een mooie beweging ging deze 15 jaar oude merrie door de baan. Als tweede met 82 punten volgde CW Gitana (v.KAR Bravoso, m.Gual Umi) een vierjarige merrie gefokt door Yves Wilske uit Duitsland en in eigendom van Susanne Ackerman. De driejarige DM Samara (v.Kaleb, m.Soleda) bemachtigde de derde plaats. Zij is gefokt en in eigendom van Dorinde Woudenberg en behaalde 81 punten.

Tijd voor Jan Calis om in actie te komen. Jan had gedurende de dag alle voorbrengers goed bekeken en gaf na de laatste rubriek de namen door van de genomineerden. Twee junioren hadden zich genomineerd, Zoe Pakataridis met E.S. Shivan en Janou met Cadanz Akilah. Om de beurt moesten zij nog éénmaal hun paard showen.

Liberty-winnares Nadra

Daar Janou het paard in de bochten om zich heen liet draaien besloot Jan dat Zoe junior Kampioen voorbrenger 2010 werd. Bij de senioren waren er vier genomineerden; Maaïke Levert met Yolina 'F', Mariska met Elmar's Florence, Sandra met Wasim Sharif en Maud Leenders met Pazh'layla. Jan vond het duidelijk moeilijk. Hij vond alle vier de genomineerden bijna even goed. Uiteindelijk was het Maaïke Levert die de Kampioensbeker in ontvangst mocht nemen.

De Amateurkeuring 2010 was weer een enorm gezellige, leerzame dag.

Ook dit jaar viel me op dat de meeste voorbrengers hun paarden er super verzorgd bij hadden staan. Verder kun je goed zien dat er met de paarden veel geoefend is. Ieder voorjaar organiseert Jan Calis een voorbrengcursus bij hem thuis in Zunderdorp.

boven: Maaïke Levert met Yolina 'F'

links:
Zoe Pakataridis
met E.S. Shivan

Misschien een idee voor de eigenaren die het toch nog een beetje eng vinden hun paard te showen om daarvoor in te schrijven zodat we volgend jaar mooie volle rubrieken zullen hebben.

KORTE BERICHTEN

Rectificatie Mononov

Helaas is door een misverstand een fout ontstaan in het artikel Arabian Legends: Monogramm, geplaatst in het magazine van maart.

Zijn nakomeling Mononov is niet verkocht op de Tersk Holland Sale maar op Horse Driving Sale te Oldenzaal.

In memoriam "King Kesh"

Op donderdag 11 maart heeft Lies van de Oever Marakesh (Purpur x Sana) moeten laten inslapen. Kesh is 18 jaar geworden, zijn in memoriam is te vinden op de AVS website onder Fokkerij. Uiteraard is het voor andere leden ook mogelijk hun overleden paard op die manier te eren.

Maagzweren bij het paard een probleem?

Maagzweren bij paarden. Veel mensen denken dat dit een probleem is dat alleen voorkomt bij paarden die in de draf en rensport moeten presteren (hoge arbeidsdruk, jonge leeftijd, krachtvoerrijke menu's). Maar is het ook een probleem bij de 'normale' sportpaarden in Nederland? Die vraag werd beantwoord op de dierenarts symposia die in februari 2010 werden georganiseerd door de Gezondheidsdienst voor Dieren (GD), Virbac en Pavo. In totaal kwamen 210 vooraanstaande paardendierenartsen af op de vier avonden die rondom dit thema georganiseerd werden.

Maagzweren is een serieus probleem, ook bij onze normale sportpaarden. Marco de Bruijn en Maarten Boswinkel, beiden

Specialist Inwendige Ziekten Paard, gaven op de lezingen aan dat het voorkomen van maagzweren onder paarden opvallend hoog is. De meest gekende risicofactor is arbeidsintensiteit. Daarnaast speelt het rantsoen een belangrijke rol, evenals medicatie.

Machteld van Dierendonck gaf op dit thema haar visie vanuit het standpunt van welzijn. Zij

is werkzaam bij Equus Research & Therapy.

Welzijn beschreef zij als een balans tussen positieve en negatieve ervaringen: uitdagingen, plezier en stress. Als een paard chronische stress ervaart kunnen maagzweren het gevolg zijn. Dierendonck ging vooral in op de vraag wat stressoren zijn voor paarden. De spijsvertering van een paard kan alleen functioneren als het paard bijvoorbeeld 60-75% van de dag laagwaardig ruwvoer eet en gedurende de dag 5-10 km loopt. Interessant is dat er een relatie lijkt te zijn tussen kribbebijten en laesies in de maag. Er zijn sterke aanwijzingen dat zowel kribbebijten als maaglaesies het gevolg zijn van inadequaat (voer)management.

Voor de aanwezige dierenartsen waren het wederom vier leerzame avonden met nieuwe inzichten op het gebied van maagzweren.

Meer dan de helft van de paarden en pony's is te dik

In opdracht van het Paarden Kennis Centrum is een onderzoek uitgevoerd naar overgewicht bij paarden en pony's in Nederland. Hierbij is gekeken naar het percentage overgewicht en is getest of paardenhouders nog wel weten hoe paarden en pony's er in een normale conditie uit horen te zien.

De gevolgen van overgewicht bij paarden en pony's zijn net als bij mensen zorgwekkend. De gewrichten en spieren komen onder een grotere druk te staan, wat klachten kan veroorzaken. Ook zullen paarden en pony's met overgewicht vaker last hebben van hoeftbevangenheid, spijsverteringsproblemen en hart- en vaatziekten. Paarden en pony's met obesitas hebben verhoogde kans op insulineresistentie. Bij mensen wordt dit suikerziekte genoemd.

Maar hoeveel paarden en pony's in Nederland hebben last van overgewicht? Door twee medewerkers van het Paarden Kennis Centrum is daar onderzoek naar gedaan. Van half februari tot half maart zijn zij door heel Nederland getrokken om op maneges, pensionstallen en bij particulieren paarden en pony's te wegen, meten en scoren. In totaal zijn er 670 paarden en pony's gewogen. Bij elk paard en elke pony is het gewicht gewogen door middel van een weegschaal. Daarna zijn de schofthoogte, de pijpdikte, de pijpomvang, de nekdikte, de nekomvang en de borstomvang gemeten. Als laatste is de Body Conditie Score (BCS) en de Cresty Neck Score (CNS) van de paarden en pony's gescoord aan de hand van tabellen. Met de BCS wordt de conditie van het paard gescoord en met de CNS wordt de vetophoping in de nek gescoord. Deze scores zijn het uitgangspunt geweest bij het bepalen van het percentage paarden met overgewicht. Uit deze gegevens is berekend dat maar liefst 57% van de recreatiepaarden en -pony's in Nederland overgewicht heeft. Het noorden is de regio met het hoogste percentage overgewicht. Sobere paarden, zoals Friezen en Groningers, hebben het hoogste percentage overgewicht. Sobere pony's, denk aan Shetlanders en IJslanders, hebben het meest last van obesitas. Obesitas is een ernstige vorm van overgewicht. Van alle paarden en pony's die gescoord zijn, heeft meer dan 70% een te hoge Cresty Neck Score. Qua leeftijd bleek dat jonge paarden onder de 3 het minste last hebben van overgewicht en paarden en pony's van 3 tot 10 jaar het meeste. De eigenaren hebben voor elk paard en elke pony een vragenlijst gekregen. Een van de vragen was: 'Welke conditiescore ziet u als wenselijk?' Uit de antwoorden bleek dat maar liefst 30% een te hoge conditiescore als wenselijk acht. Hieruit blijkt dat veel paardenhouders simpelweg niet weten hoe paarden en pony's er in een normale conditie uit horen te zien.

Tijdens een weegdag: een paard met overgewicht

Lobeke

Nubiec

Dit jaar hebben we ons wel even afgevraagd of we het nog wel een keer moesten doen, de voorbrengcursus. Er was eerder dit jaar door een collega voorbrenger van Jan ook al uitgebreid aandacht aan besteed, daarnaast viel de amateurkeuring dit jaar zo vroeg dat het ook wat lastig werd om een goede datum te vinden.

JAARLIJKSE VOORBRENGCURSUS ZENITH ARABIANS

Door Neeltje van Meerem

Gelukkig hebben we kunnen constateren dat er wel degelijk animo voor was! Drie groepen en veertien deelnemers hebben hun kunsten vertoond en weer heel wat mensen en paarden zijn met huiswerk weer naar huis gegaan.

Wat ieder jaar weer erg leuk is van deze dag, is dat ik toch altijd denk, dat ik inmiddels na al die jaren alle "Arabierenmensen" wel zo'n beetje ken. Een iets

overmoedige
gedachte, ik weet
het, maar toch.

Maar ieder jaar blijken er nog heel veel mensen met een Arabisch Volbloed paard te zijn, die ik nog niet eerder heb ontmoet.

Een deelnemer uit Zeeland, een deelnemer uit Rotterdam, een deelnemer die zo dichtbij woont dat ze te paard naar Zunderdorp kwam. Maar ook een aantal oude bekenden in zowel deelnemers met aanhang, zoals paarden die bij Zenith Arabians vandaan komen. Heel verschillende deelnemers met ieder een ander doel voor die dag ook. Er waren mensen die echt fanatiek voor de amateurkeuring aan het trainen waren, met bijbehorende onderlinge concurrentiestrijd. Mensen die gewoon eens wat anders met hun Arabier wilde doen dan alleen rijden: aan de hand oefenen is dus ook wel eens leuk. We hebben binnen het stamboek volgens mij ook heel veel mensen die dat net andersom doen. Maar ook mensen die heel benieuwd waren hoe dat voorbrengen nu in zijn werk gaat; en de trailerreis en het op een ander terrein zijn al een hele leerzame les vonden voor paard en eigenaar. Er waren jonge, fanatieke meiden en een aantal

volwassen mannen. Deze laatstgenoemden deden misschien wel onder zachte dwang van hun wederhelft mee omdat mannen harder zouden kunnen lopen? En natuurlijk last but not least, de altijd trouwe Deyonta Flash Twilight die al jaren een vaste deelnemer is.

Jan heeft alle paarden wel even in zijn handen gehad en een paard opstellen en daarna laten bewegen blijkt toch iedere keer weer een lastige opgave. Vooral het “jezelf groot maken” en afstand bewaren blijft duidelijk erg moeilijk tijdens het opstellen. Een ander heikel punt bij het ronddraven blijft de conditie en we blijven allemaal veel te veel wachten op onze viervoeters (hij komt vanzelf, LOPEN!).

Dit is een kleine greep uit de vele tips en opmerkingen die ik voorbij heb horen komen. Sommige voor bijna iedereen, en sommige heel individueel.

De hengsten van Zenith Arabians zijn tussen de middag ook nog allemaal even te bezichtigen geweest. Dosator als *Pater Familias* met zijn 25 jaar nog altijd even statig.

Zoals het een echte schimmel betaamd, liet Lobeke, zodra hij de kans kreeg, zich vallen om daarna vrolijk opnieuw zijn weg te vervolgen in draf als bruin zandmonster.

Nubiec geniet van het spelen met Jan en steigert, knielt en springt er als altijd vrolijk op los.

De nieuwe aanwinst voor dit dekseizoen, de mooie koffievos

Alchimik van de Tersk stoeterij in Rusland, is herstellende van een zwempartij in de sloot dus die moest zich nog even rustig houden. Sagrand moest weer even wennen aan zijn tijdelijke status als showpaard, normaliter is hij namelijk het sportpaard van Eveline!

Ik heb in ieder geval een hele leuke dag gehad, en tussen het koffie zetten, zwepen zoeken en broodjes smeren door, ook toch weer wat opgestoken van wat elke keer weer echt een vak blijkt te zijn. Paarden voorbrengen!

Van zondag 21 tot donderdag 25 februari vond in Doha het 19e Qatar International Equestrian Festival plaats en ik had het genoegen hierbij aanwezig te mogen zijn.

QATAR INTERNATIONAL EQUESTRIAN FESTIVAL

Door Hanneke Rosman-Brand

Een groter contrast was nauwelijks denkbaar; 's morgens om 5 uur vertrok ik richting Kopenhagen, in de zwaarste sneeuwstorm die we tot dan in deze ongebruikelijk lange en koude winter hadden gehad. Aanvankelijk had ik gepland om relaxed per trein vanaf Almhult naar het vliegveld te reizen, tot een vriendin mij vertelde dat de Zweedse spoorwegen waarschuwden voor vertragingen en uitval van treinen. Vertraging kon ik me niet veroorloven, dus dan toch maar met de auto. Ik kon geen tien meter vooruit zien door de zware sneeuwval, en de eerste anderhalf uur waren zenuwlopend. Gelukkig werd de sneeuwval geleidelijk minder en ruim op tijd kwam ik aan voor de vlucht naar Doha, met een overstap in Amsterdam en een tankstop in Damman (Saoudi-Arabië). Bij aankomst om kwart voor twaalf 's avonds was het een graad of twintig. Aangenaam dus. De wachttijd voor de douane was lang en ruim een uur later stapte ik, na een reis van 18 uur, als laatste in het busje van het hotel, dat stond te wachten om het gezelschap naar het Ritz-Carlton te brengen. Naar ik mij heb laten vertellen staat dit hotel vermeld in het Guinness Book of Records als het hotel met het meeste marmer in zijn luxueuze vertrekken.

Het festival begon met drie dagen show, en diegenen die dat wilden, konden maandagochtend al om kwart voor acht in de shuttlebus stappen en zich naar de terreinen van de Equestrian & Racing Club laten brengen. De eerste ochtend deed ik het wat rustig aan en tijdens het copieuze ontbijt praatte ik bij met enkele bekenden.

's Middags om half vier vond de officiële opening van de feestweek plaats; er werd voorgelezen uit de Koran, de voorzitter van de organisatie hield een toespraak, er was muziek, paarden en ruiters in authentieke klederdracht en de kunstexpositie werd officieel geopend. Hierna kreeg het gezelschap de gelegenheid om het 'strodorp' te bekijken. Hier vond geen verkoop van paardenartikelen plaats, zoals we in Nederland gewend zijn, maar werden de authentieke ambachten uit de regio getoond. Zo was de parelvisserij een belangrijke bron van inkomsten, voordat in Qatar gas werd ontdekt (het land heeft de op een na grootste gasvoorraad van de wereld). Een parelvisser, wiens leeftijd van 74 hem beslist niet was aan te zien, vertelde hoe de parelvisserij vroeger zo'n vier maanden achtereen op zee leefden, op een dieet van louter vis en dadels. Hij liet de eenvoudige hulpmiddelen zien die werden gebruikt om de schelpdieren op te duiken, in de hoop parels te vinden. Handelaren kwamen af en toe naar de boten

toe om de parels op te halen.

Ook greep ik de kans aan om een praatje te maken met verschillende vrouwen; de ene maakte en verkocht de oorspronkelijke feestelijke kledij van de bedoeïenen, anderen toonden hoe decoratieve kleden, kamelenhalsters en andere gebruiksvoorwerpen werden geweven. Een van hen vertelde, toen ze hoorde dat ik Nederlandse was, dat ze ook in Nederland was geweest en ze werd helemaal enthousiast over de vele bloemen die ze had gezien. Een andere dame waar ik mee in gesprek raakte, vertelde dat ze niet getrouwd was, niet van plan was te trouwen en ook niet door haar familie gedwongen werd te trouwen. Met de authentieke geweven kleden en andere zelfgemaakte gebruiksartikelen reisde ze door diverse Afrikaanse landen, ze was in Kazachstan geweest en stond op het punt naar China te vertrekken, waar ze zes maanden zou blijven. Alle vrouwen in dit strodorp waren volkomen bedekt, slechts de ogen waren zichtbaar. Door hun kleding had ik, vanuit mijn westerse invalshoek, het idee dat de vrouwen geen eigen leven mogen leiden, maar niets bleek minder waar. Interessante en leerzame ontmoetingen dus, tijdens de paardenshow.

Maar terug naar de show. Het ochtendprogramma van de junior merries had ik gemist, maar het Poolse jurylid, de heer Jerzy Bialobok, gaf mij desgevraagd het commentaar dat de jaarlingen wat teleurstelden, maar dat de twee- en driejarigen van bijzondere kwaliteit waren. De andere juryleden waren uit Frankrijk de heer Willy Poth, uit Egypte de heer Nasr Marei, uit Denemarken mevrouw M. Tengstedt, uit Zwitserland mevrouw Renata Schibler, uit Duitsland mevrouw Sylvie Eberhardt en uit Nederland 'onze eigen' heer Toon Hulshof. Na de officiële opening werd het programma voortgezet met oudere merries, en daar liepen toch echt wel bijzonder fraaie exemplaren tussen, zoals de terechte rubriekswinnares Athenaa, van Ashhal Al Rayyan, uit Ass Windi, gefokt door familie Gamlin uit Groot-Brittannië.

In een grote tent naast de showring was ook een kunsttentoonstelling georganiseerd, met prachtige tekeningen en schilderijen van internationaal bekende kunstenaars. Hiertussen bevonden zich ook enkele verkopers van voorbrenghalsters en authentieke oosterse halsters. Tot mijn verbazing stond hier ook een Nederlandse, Daniëlle Blomme met haar exclusieve showhalsters en aanverwante artikelen. Terwijl we gezellig stonden te keuvelen over het luxe leven waar we voor even van mochten genieten, verkocht zij en passant ook enkele van haar exclusieve artikelen. Hierbij bleek dat ze ook een aardig woordje Arabisch sprak, opgepikt tijdens

haar eerdere reizen in dit gebied. Indrukwekkend!

Op de tweede dag kwamen in het ochtendprogramma alle hengsten aan bod. Niet alle rubrieken waren even goed gevuld, helaas, en de ontwikkeling van de junioren liep uiteen van zeer jeugdig tot zwaar en volwassen. Maar de jury deed zijn werk uitstekend. Dat dit niet alleen mij was opgevallen, bleek wel uit het feit dat er bij de kampioenschappen op de tweede dag melding werd gemaakt dat er geen ontevreden eigenaar was geweest!

Zijn in Nederland de eigenaren over het algemeen zelf allemaal nauw betrokken bij de dagelijkse gang van zaken op stal, hier was tijdens de prijsuitreiking duidelijk te zien dat de eigenaren soms echt helemaal niets 'hadden' met hun paard: een van de eigenaren was zelfs duidelijk zichtbaar bang voor zijn paard en wist niet hoe snel hij met zijn ereprijs de ring uit moest lopen. Hier spelen vermoedelijk andere motieven om paarden te houden dan bij ons.

Er werden vele prijzen uitgereikt, voor de meest winnende stoeterij, voor de hengst met de meeste winnende nakomelingen, voor het paard met het hoogste aantal punten

Baanderos

dat eigendom was van een 'burger', voor het paard met de hoogste punten voor 'head and neck'. En natuurlijk gewoon de gouden, zilveren en bronzen medaille voor de beste paarden. Bij de junior hengsten was dat een Marwan Al Shaqab-zoon, genaamd Khalil Al Shaqab, de senior hengsten werd gewonnen door

Baanderos, eveneens een nakomeling van Marwan Al Shaqab. Bij de merries werd de al eerder genoemde Atheena, kampioen. Ik twijfel er niet aan dat deze namen bij de showmensen onder de AVS-leden bekend zullen zijn.

Vele nakomelingen van Marwan al Shaqab, allemaal duidelijk herkenbaar, ik vraag me als fokker wel af of dit op termijn niet een probleem zal vormen en tot zeer nauwe verwantschappen zal leiden.

In een gesprek met Sian Jones, de racing administrator van de Racing & Equestrian Club, liet ik mij ontvallen dat ik graag Parador zou zien, een renhengst van zeer interessante afstamming en met talrijke overwinningen op zijn naam. In twee telefoontjes werd dit geregeld en zo was ik een uurtje later, met privéchauffeur, op weg naar de Al Shahania stoeterij. Wat een luxe. En zo betreed je midden in de woestijn een stoeterij met weelderige grasvelden voor de fokmerries – hoewel hier alleen de merries staan die komen om gedekt te worden – een trainingsbaan van 2000 meter en een zwembad om de paarden te trainen. Mooie, grote boxen, veelal betegeld, en alles brandschoon. En mijn bezoek was niet gepland! Ik keek mijn ogen uit. Er worden niet alleen renpaarden gefokt en getraind; uiteraard heeft Al Shahania ook zijn eigen enduranceteam.

's Avonds stond er een bezoek gepland aan de Al Shaqab stoeterij; deze stoeterij hield zijn eerste Open Dag ooit, en er werd tevens een presentatie en veiling gehouden, met daarna een diner voor de ongeveer driehonderd gasten.

Stoeterij Al Shaqab werd in 1992 opgericht onder leiding van Zijne Koninklijke Hoogheid de Emir van Qatar, Sjeik Hamad Bin Khalifa Al-Thani, met de bedoeling de eeuwenoude geschiedenis van het Arabische paard te behouden voor de toekomst. Wereldwijd werd het beste van het beste fokmateriaal aangekocht en ingezet in een eigen fokkerijprogramma. De resultaten daarvan zijn – in ieder geval bij alle showmensen – bekend: maar liefst drie wereldkampioenen werden geboren in Qatar, Gazal Al Shaqab, Al Adeed al Shaqab en Marwan Al Shaqab, volgens sommigen de perfecte Arabier. En de vele nakomelingen van deze hengsten domineren al jaren de grote internationale shows.

Bij aankomst kregen we meteen iets te drinken aangeboden en mochten de stallen bekijken, met daarin de paarden die geveild zouden worden. Enkele daarvan hadden ook goed gepresteerd tijdens de show. Prachtige koppies, maar sommige hadden benen zo fijn, het leken wel ranke hertebeentjes. Ik zou niet met deze paarden aan het werk durven gaan.

De opbrengst van de veiling werd aan diverse goede doelen geschonken, en de opbrengst was zeker niet slecht. Na de presentatie van alle te veilen paarden, kwam de eerste, beeldschone merrie onder de hamer, een vierjarige schimmel van Marwan Al Shaqab uit een Bashaar-merrie. Deze elegante dame bracht 110.000 Qatari Rial op. Het aanbod was gevarieerd, een aantal jonge veelbelovende hengsten, de hoogste prijs die werd geboden – ook voor een Marwan Al Shaqab-

Stoeterij Al Shahania, schitterende stallen, fantastische faciliteiten

merrie, was 160.000 Qatari ryal, omgerekend nog geen 35.000 euro. Zeker geen onredelijke prijzen, gelet op de kwaliteit. Maar de kopers hadden wel goed oog voor de paarden, de wat minder interessante exemplaren brachten ook duidelijk minder op.

Onder de gasten waren een aantal VIPs aanwezig, zoals Sjeik Mohammed Bin Faleh Al Thani, General Supervisor van Qatar Racing & Equestrian Club, Sjeik Saud Al Thani van de Al Rayyan stoeterij, Sami Jassim Al-Boenain, Hoofd General Management van de Qatar Racing & Equestrian Club en voorzitter van de IFAHR, Mutlaq Bin Mushrif, General Manager van de Al Khalediah Stables, en Ms. Judith Forbis uit de Verenigde Staten, om maar een paar namen te noemen. Na afloop van de veiling dus een genereus buffet, waarbij men, aan grote ronde tafels gezeten, de kans kreeg met mensen uit diverse landen kennis te maken, met als grote gemeenschappelijke deler: de liefde voor het Arabisch Volbloed. Wat een belevenis.

Woensdag stonden er wat de show betreft 'ridden classes' op het programma, en voor de gasten die daar geen zin in hadden, was een bezoek aan het Islamic Museum of Art georganiseerd. Ik moest echter 'aan de bak'. Ik was niet alleen voor mijn plezier in Qatar, ik moest er ook wat werkzaamheden verrichten voor de International Federation for Arabian Horse Racing, kortweg Ifahr. Dit verliep allemaal naar wens en we waren mooi op tijd klaar voordat de rennen begonnen.

Aan het aanwezige publiek was wel te merken dat de rensport bij de lokale bevolking meer leeft dan de shows. Er stonden maar liefst negen koersen op het programma, zowel voor Engelse Volbloeds als Arabische Volbloeds. Ook werd er zowel op woensdag als donderdag een koers voor de *Ladies Fegentri kampioenschap* gereden.

De Fegentri, wereldkampioenschap voor amateurrijders.

De Fegentri is een organisatie voor amateurjockeys. Amateurrijders, zowel heren als dames, zijn jockeys die niet om de knikkers, maar om het spel meedoen aan de rensport. Maar dat betekent niet dat ze minder capabel of minder gedreven zijn! Door deze internationale organisatie wordt jaarlijks een wereldkampioenschap georganiseerd, waarvoor in elf aangesloten landen wordt

gereden. Alle landen die lid zijn, vaardigen amateurrijders af, die in een aantal koersen punten kunnen verzamelen. Diegene met de meeste punten, wordt wereldkampioen. Er is zowel een competitie voor heren als dames, en tijdens het Qatar Equestrian Festival waren de dames

uitgenodigd. Het is een grote eer om voor je land te mogen rijden en vaak kost het wel behoorlijk veel geld. Er wordt wereldwijd gekoerst, en in principe moeten de jockeys alles zelf betalen, zonder dat er een vergoeding tegenover staat. Voor de meesten geldt dan ook dat bijvoorbeeld alle vakantiedagen van het werk opgaan aan het reizen voor de Fegentri. Tijdens het Qatar Equestrian Festival waren de dames uitgenodigd en hoefden zij zelf niets te bekostigen. Dat zijn de leuke dingen in het leven. De dames, uit Italië, Ierland, Groot-Brittannië, Zwitserland, Zweden, Noorwegen, Duitsland, gastland Qatar en uit Nederland Paula Flierman en Mariska Bakker, hadden het hier zeker naar de zin. Helemaal vakantie was het ook weer niet, want op de dagen voorafgaand aan de races werd getraind op de diverse stallen om de paarden te leren kennen en daarvoor moesten sommigen al om 4 uur 's morgens hun bed uit. De eigenaren van de paarden stellen deze voor een koers ter beschikking en er wordt gelooft wie welk paard mag rijden. De beste rijders komen niet altijd op de beste paarden te zitten, dus de uitslagen zijn moeilijk te voorspellen. Op woensdag reden de dames Engelse Volbloeds, op donderdag, de belangrijkste dag van het festival, koersten ze op Arabieren. Op donderdag won, tot grote vreugde van iedereen, de Qatari studente Khadijah Abdulwahed, met Shaima, een vierjarige Amer-dochter in eigendom van Sjeik Khalifa Bin Abdulla Bin Khalifa Al Thani. Iedereen kreeg ter nagedachtenis aan dit evenement een mooi horloge, en er werden natuurlijk mooie rozetten uitgedeeld.

Donderdagochtend werd er voor de liefhebbers een bezoek aan de *Souk* geregeld. Ook dat is een belevenis, er is van alles te koop, van vogeltjes tot gouden sieraden, van specerijen tot

Khadijah Abdulwahed weet dat ze heeft gewonnen met Shaima

kasjmier sjaals. Uiteraard moet er worden afgedongen. Opvallend is het grote aanbod van artikelen uit India; je waant je soms al in het Verre Oosten, in plaats van het Midden Oosten. Maar ja, Qatar, een schiereilandje in de Perzische Golf, lag natuurlijk van oudsher op de handelsroute die verre oorden met Europa verbond. De Souk bestaat uit een oud gedeelte en een nieuw gedeelte. Het nieuwe deel is duidelijk meer voor de toeristen gebouwd. Sjieke terrasjes, mooie authentieke artikelen in de verkoop. Het oude deel is waar de lokale bevolking ook zijn boodschappen doet, kleine straatjes, waar je gemakkelijk alle gevoel voor richting verliest.

meer dan 47 seconden was het pleit beslecht: Al Dahma was de onbetwiste kampioen. En als we nog even dachten dat dit misschien een kwestie van 'gunnen' was, vergeet dat maar. Want een paar weken later versloeg ze het sterke geslacht opnieuw in de H.H. The Emir's Sword Groep 1 race. Deze fantastische merrie is 29 keer gestart, werd 20 keer 1e, 7 keer 2e en 2 keer 3e, en verdiende daarmee ruim 2.3 miljoen euro. De koers op 25 maart was echter haar laatste koers, ze zal nu voor de fokkerij worden ingezet.

Zo was het al weer vrijdag en vrijdag is wat bij ons zondag is.

Dat betekent dat al het leven tot een uur of 2 's middags in het teken van het gebed staat en alle winkels en bezienswaardigheden gesloten zijn. Gelukkig was het Museum of Islamic Art 's middags wel open, en kon ik er nog een paar uur doorbrengen. Schitterende voorwerpen, en uit vele bleek dat paarden altijd een grote rol hebben gespeeld in de geschiedenis van deze regio.

Moe maar voldaan stapte ik om 1 uur 's nachts in het vliegtuig, terug naar de realiteit van alledag, na een week in een sprookje van Sheherazade's Duizend en Een nacht te hebben geleefd.

Hoewel ik niet veel meer heb gezien dan de hoofdstad Doha, en enkele stoeterijen buiten de stad, smaakte dit bezoek zeker naar meer. De hoofdstad wordt gekenmerkt

door opvallende architectuur, waarin de relatie met de vroegere bouwwerken soms heel herkenbaar is. In Qatar wordt veel aandacht geschonken aan het behoud van de eigen, oorspronkelijke cultuur en er is veel besef voor historische waarden. Ook elders op het schiereiland zijn diverse bezienswaardigheden, en helaas, voor een 'woestijnreis' was er tijdens dit bezoek ook geen tijd. Maar een mens moet wat te wensen overhouden. Wie weet wat de toekomst brengt...

Het Racing and Equestrian Centre omvat niet alleen een renbaan (op de foto de hoofdingang en -tribune), maar ook alle faciliteiten voor spring- en dressuurwedstrijden. Voorts zijn er een rijsschool en pensionstal op het terrein gevestigd en er is een enorme rijhal. Doha hoopt in de toekomst de Ruiterspelen te organiseren, en daar is dit complex al helemaal op gebouwd.

Al Dahma, de allerbeste Arabische Volbloedmerrie ter wereld, wint overtuigend de Qatar International Trophy Group I

Op donderdag werd de grootste koers van het festival verreden, de Qatar International Trophy Group I. Een koers waarvoor de beste renpaarden ter wereld stonden ingeschreven. Helaas werden er ook diverse teruggetrokken, zodat er uiteindelijk maar vijf aan de start kwamen. Maar, dit was absoluut de crème de la crème van de Arabische Volbloedrenpaarden, te weten

Leuk weetje voor de Nederlanders: 'Onze' eigen Adrie de Vries, die al jarenlang internationaal op het hoogste niveau presteert, won de eerste race van het Dubai World Cup Festival op de renbaan Meydan, de Dubai Kahayla Classic op de Brits gefokte Jaafer, waarbij hij topper General versloeg. Iets waar niemand rekening mee had gehouden. Jaafer mocht US \$ 250.000 aan zijn prijzenlijst toevoegen, waarvan 10% voor de jockey.

Damis, General, Jaafer, Mahred al Shara, en Al Dahma. General en Al Dahma zijn volle broer en zus (Amer x Al Hanoof), en de jongere General versloeg in oktober zijn zus in de met 450.000 euro gedoteerde Qatar World Cup, tijdens het Arc de Triomphe weekend. Grote vraag was dan ook bij alle liefhebbers of Al Dahma zich zou revancheren. Want dat het een van deze twee zou worden, stond voor iedereen als een paal boven water. In 1 minuut en iets

“Mijn wens...”

“Wordt u ook gek van zomerjeuk bij uw paard?
Lees verder voor meer informatie...”

fidavet
Zorg voor uw gezelschapsdieren

Wordt u ook gek van die zomerjeuk bij uw paard?

Huidirritatie bij paarden is altijd erger wanneer de paarden of pony's in de lente en de zomer buiten grazen.

In sommige gevallen kan uw paard er zo erg aan toe zijn dat u het in de stal moet houden of dat het de hele dag een volledig paardendeken moet dragen.

Wat nieuws?

Cavalesse® is een nieuw, vrij verkrijgbaar product, dat u kunt kopen bij uw dierenarts. Het bevordert een gezonde huid bij paarden die gevoelig zijn voor jeuk wanneer ze in de lente en de zomer buiten grazen.

Cavalesse® is verkrijgbaar als een orale oplossing die u eenmaal daags aanbrengt op een handvol voedsel of een paardenkoekje. Het product is ook beschikbaar in de vorm van een gel voor lokaal gebruik.

Hoe werkt het?

Cavalesse® bevat speciaal geformuleerd nicotinaamide; het ondersteunt het afweersysteem van de huid van uw paard.

Wanneer het paard wordt blootgesteld aan een allergeen, bijvoorbeeld stafmiekken of een muggenbeet, lukt het immuunsysteem in de huid een overdreven reactie uit. Dit veroorzaakt de allergische symptomen bij uw paard.

Als u **Cavalesse®** vroeg in het seizoen toedient, zal het de overdreven reactie van het immuunsysteem helpen verminderen en de huid gezond houden.

Waar kan ik Cavalesse® kopen?

Cavalesse® is verkrijgbaar bij uw dierenarts in de vorm van een combinatiepakket, dat zowel de orale oplossing als de topische gel bevat. De orale oplossing moet eenmaal daags worden toegediend, bij voorkeur in de vroege avond. De gel wordt aangebracht op de reeds geïrriteerde huid. Uw dierenarts zal u adviseren hoe u het product het best gebruikt.

Wacht niet langer – praat met uw dierenarts **VOORDAT** uw paard huidproblemen ontwikkelt. De huid gezond houden is beter dan ze te moeten genezen!

Cavalesse® is een voedingsadditief dat de huid van paarden en pony's, die gevoelig zijn voor jeuk als ze in de warme maanden buiten grazen, gezond helpt houden.

Voor meer informatie kunt u contact opnemen met Janssen Animal Health, een divisie van Janssen-Cilag BV, postbus 90240, 5000 LT Tilburg. WWW.FIDAVET.COM

JANSSEN
ANIMAL HEALTH

BEDAF
Stallenbouw BV
paardenboxen - stallen

Achtmaal
tel. 0176; 598 48 85
fax 0176; 598 29 51
www.hoefstallenbouw.nl

HIPPO
24 uren service

Voor geheel Nederland en Europa
Uw paard direct verzekerd!
Tel: 0513 63 61 26
www.hippopaardenverzekering.nl
Ged's knipdienst service v.a. onze site

PAARDENVERZEKERING

STERK IN ZEKERHEID

- W.A. paard € 16,- per jaar
- Vrachtwagenverzekering
- Stoeftaai polis
- Bijzorg/Trailer en Zelfverzekering
- Paardenvrachtwagen W.A. vanaf € 26,- per jaar

- 100% uitkering bij overlijden, ongeacht de leeftijd
- De voordelige premies kunnen bij ons per maand.
- Bij schade geen verplichte lening van uw paard
- Ziektekosten dekking bij elke dierenarts en paardenkliniek

Hoefmederij
Spiering
Ansen

Tijd voor Kwaliteit

0522-473161

www.hoefmederijspiering.nl

- *Ervaren, gediplomeerde hoefsmid
- *Werkt op afspraak
- *Basisbeslag
- *Speciaal beslag
- *Second opinion
- *Cursussen

Het is tegenwoordig mogelijk het geslacht van uw veulen vooraf te bepalen. De vraag is... moeten we dit willen? Een ingewikkeld dilemma, want zeg eens eerlijk, heeft niet iedereen weleens over een pasgeboren veulen gedacht "was het maar een merrietje"?

GEWETENSVRAAG: HENGST OF MERRIE?

Geschreven door Cindy Reich, Oasis Arabian Magazine, vertaald door Ellen de Man

In 1998 is er flink wat opschudding ontstaan in de paardenwereld door de geboorte van het eerste op sekse geselecteerde veulen, Call Me Madam. De merrie was geïnsemineerd met alleen X-chromosoomdragend sperma, om er van verzekerd te zijn dat er een merrieveulen zou worden geboren.

Het is een gegeven dat de hengst het geslacht bepaald en het is daarom relatief eenvoudig om het gewenste geslacht te bepalen, door het kiezen van de juiste spermacel. Alle hengsten zijn drager van het X en Y-chromosoom, alle merries hebben twee X-chromosomen en elke ouder draagt één chromosoom bij aan het veulen. Zodoende is dus het X of Y-chromosoom van de hengst bepalend voor het geslacht van het veulen.

De vraag is, hoe krijgen we het X-dragend sperma gescheiden van het Y-dragend sperma? Het bedrijf dat verantwoordelijk was voor het eerste gesekste veulen maakte gebruik van een *Flow-cytometer*. Een dun rietje met sperma wordt behandeld met een fluorescerende stof dat licht geeft als het rietje door de machine wordt gedraaid. Omdat het X-chromosoom in vergelijking met het Y-chromosoom groter is en meer DNA bevat, geeft het meer licht en kan de machine ze scheiden in X-cellen of Y-cellen. Er zijn ook cellen onbepaald, die verdwijnen direct bij het afval. Het is een vrij specifiek proces dat nauwelijks ruimte laat voor onzekerheden. De betrouwbaarheid van dit proces is hoger dan 95%. Dit percentage ligt hoger dan bij vee, waar het seksen al langer wordt gedaan.

Waarom seksen?

De menselijke drang om zich te bemoeien met Moeder Natuur is niet nieuw en heeft in het verleden zelden voor verbetering gezorgd. In melkveebedrijven wordt gebruik gemaakt van gesekst sperma van stieren om het aantal ongewenste stierkalven te reduceren, die alleen gebruikt worden in de vleeshandel. Het opfokken van zulke kalveren is financieel onaantrekkelijk en om die redenen worden ze zo snel en goedkoop mogelijk vetgemest om als hamburger te eindigen. Toen door Mond- en klauwzeer de totale veestapel van veel veeboeren werd vernietigd maakte het seksen van sperma het mogelijk om op een efficiënte manier een nieuw fokprogramma op te bouwen. Bij paarden was het tot voor kort op commercieel niveau niet mogelijk om deze techniek te gebruiken en alleen de toekomst zal uitwijzen hoe dit proces zich zal ontwikkelen. Het is van sommige bloedlijnen bekend dat de hengsten beter presteren dan de merries, of andersom. Sommige fokkers van sportpaarden hebben liever hengsten voor de springsport of op de renbaan. Fokkers van Arabische Volbloeden prefereren vaak een merrieveulen. De mogelijkheid om van te voren het geslacht te bepalen zou kunnen voorkomen dat een aantal ongewenste veulens worden verkocht voor een dump prijs, waarna je je af kunt vragen wat er dan mee gebeurt. Efficiënt

reproduceren kan een belangrijk gegeven zijn in het huidige economische klimaat en een alternatief voor overproductie.

De gevolgen

De grootste vraag is of het de balans zou verstoren tussen het aantal hengst- en merrieveulens. Als de natuur haar gang kan gaan is de balans uiteindelijk ongeveer 50/50. Je moet als fokker wel stevig in je schoenen staan als je favoriete fokmerrie net haar zesde hengstveulen op rij heeft gegeven. Ingrijpen in de natuurlijke gang van zaken is dan wel heel verleidelijk als de mogelijkheid bestaat. Zou de balans kunnen worden verstoord? Dat is onwaarschijnlijk door de hoge kosten van dit proces.

Bij de eerste veulens voortgekomen uit op sekse geselecteerd sperma zijn bij de bevruchting relatief weinig spermacellen gebruikt, ongeveer 1% van de hoeveelheid die bij een natuurlijke dekking vrij komt. Het sorteerproces deelt het aantal cellen op in kleine hoeveelheden, de ongewenste X of Y chromosomen en de onbepaalde cellen verdwijnen bij het afval. In het algemeen blijven er na één sorteerbeurt niet voldoende cellen over om een merrie met een redelijk kans op succes te insemineren. Ook hiervoor is al een procedure voor fokmerries waarbij maar één spermacel nodig is, *Intra Cytoplasmic Sperm Injection*, oftewel ICSI.

Bij ICSI wordt een eitje van de merrie weggehaald en dit eitje wordt dan handmatig ingespoten met de gewenste spermacel. Dit gebeurt onder een speciale microscoop. Als de bevruchting heeft plaatsgevonden wordt het eitje teruggeplaatst in de merrie of in een draagmoeder. Dit is een zeer speciale procedure die maar op enkele plaatsen ter wereld kan worden toegepast. Het is ook nogal prijzig, tussen de \$7.000,- en \$10.000,-. In speciale gevallen zal voor sommige fokkers met genoeg budget een geslachtbepaald veulen deze kosten zeker waard kunnen zijn. Het lijkt voorlopig echter onwaarschijnlijk dat geslachtsbepaling massaal toegepast gaat worden.

Wat is nodig voor de selectieprocedure?

Sperma kan gekoeld of in bevroren staat worden gestuurd naar een bedrijf voor de selectie van spermacellen. Het sperma wordt gesorteerd en ingevroren in rietjes met een zeer kleine hoeveelheid spermacellen. Elk rietje staat voor één dosis. Uit één zo'n dosis wordt de best mogelijke spermacel gekozen om te worden gebruikt met de eerder genoemde ICSI techniek. Momenteel is het bedrijf Sexing Technologies uit de Verenigde Staten een samenwerkingsverband aangegaan met Equine Reproduction Innovations om paardenfokkers Foal Gender Choice (merknaam) te kunnen bieden. Het sperma wordt dan gesorteerd bij Sexing Technologies en de ICSI procedure wordt gedaan door Equine Reproduction Innovations, ook in de Verenigde Staten. Hoewel bijna alle fokkers het geslacht van hun veulen pas weten bij de geboorte, is voor diegene die het vooraf zelf willen bepalen de techniek nu eindelijk voor handen.

Voor deze Arabian Legend duiken we dieper de geschiedenis in dan de vorige keren. We belanden in het Egypte van rond de Tweede Wereldoorlog, toen nog een koninkrijk. In gemoderniseerde landen namen machines en gemotoriseerde voertuigen de functie over van paarden in het algemeen. Ook het Arabisch Volbloed paard ontkwam er niet aan. Niet langer meer nodig als vervoermiddel, al dan niet voor militaire doeleinden, veranderde het doel van de fokkerij.

Bron Authentic Arabian Bloodstock, Judith Forbis en Arabian Stallions of the World, Hans Nagel

Het Arabische Volbloed werd met name ingezet op de renbaan en om andere rassen te verbeteren. Kwaliteit en de verankering van de rastypische eigenschappen werden steeds belangrijker. In de jaren 20 van de vorige eeuw vierde stoeterij Crabbett Park in Engeland zijn hoogtijdagen. Ook andere grote stoeterijen in Rusland, Polen, Hongarije en Egypte investeerden in hun merriestapel en waren naarstig op zoek naar goede hengsten voor hun fokprogramma.

Gedurende deze omslag verschenen drie hengsten ten tonele die een grote bijdrage aan deze nieuwe periode zouden leveren; Amurath-Sahib, Skowronek en *Nazeer*, die de hoofdrol heeft in dit artikel.

Op 9 augustus in 1934 werd Nazeer geboren, op de Kafr Farouk Arabian Stud Farm in Ein Shams even buiten Caïro, Egypte. Deze stoeterij werd gefinancierd door de Royal Agricultural Society onder de hoede van de koning van Egypte.

	Gamil Manial	Saklawi II (Saklawi I x El Dahma)
	Mansour	Dalal al Zarka (Rabdan el Azrak x Om Dalal)
		Meanagi Sebeli or.ar.
	Nafaa el Saghira	Nafaa el Kebira (Rabdan el Azrak x Donia)
Nazeer *1934		
	Kazmeen	Sotamm (Astraled x Selma)
	Bint Samiha	Kasima (Narkise x Kasida)
		Samhan (Rabdan el Azrak x Om Dalal)
	Samiha	Bint Hadba el Saghira (El Halabi x Hadba)

De moeder van Nazeer was de prachtige Bint Samiha, een bruine kleindochter van de merrie Bint Hadba el Saghira. Deze laatste vormde het fundament van de fokkerij van de *Khedive* of

onderkoning van Egypte, Abbas Pasha Hilmi II. De vader van Bint Samiha was de crabbetgefokte Kazmeen, zijn afstamming voert terug op de wereldbekende Jellabi lijn.

Mansour was de vader van Nazeer, een bijzonder imponerende schimmel met veel hengstuitdrukking wiens moeder uit de uitmuntende Kuhaylan Mimreh stam kwam van bedoeïen Ibn Muwayni. Voor het vaderschap van Mansour tekende Gamil Manial, gefokt door Z.K.H. Prins Mohammed Aly, een toegewijd en vooraanstaand fokker uit het Egypte van die tijd. Via deze hengst komen we bij de veelgeprezen Saqlawi Jedran ibn Sudan lijn.

Met zoveel moois in zijn pedigree was Nazeer een uitermate interessant gefokt paard.

Nazeer, wat zoveel betekend als blikvanger, was een hengst die je niet over het hoofd zag, ook niet als jong paard. Op een dag, terwijl hij in een paddock aan het spelen was, trok Nazeer de aandacht van Sjeik Abdul Aziz el Sabek van de Dawasser stam, één van de succesvolste trainers van Egypte. Zijn geofende oog werd getroffen door de goede constitutie en het felle karakter van de toen driejarige Nazeer. Hij diende direct een verzoek in bij de Royal Agricultural Society om de charmante hengst te leasen voor de renbaan.

Nadat voldaan was aan de strenge eisen van de Society werd Nazeer opgeleid voor het raceseizoen van 1937. De training verliep voorspoedig en hij debuteerde prachtig door als tweede te eindigen op slechts een hoofdlengete van de nummer één gedurende de luxueuze Heliopolis race, bezocht door de koninklijke familie en de elite uit de Nijlvallei. Dit was de start van een succesvolle carrière op de renbaan. Hij liep 20 races waarvan hij er vier won, zes maal op de tweede plaats eindigde, één maal derde werd en vier maal vierde.

Ongeschonden keerde hij terug naar de Society om ingezet te worden als dekhengst. Op dat moment waren er echter een aantal prominente hengsten aanwezig, waaronder Ibn Rabdan, ook invloedrijk in de V.S., Shahloul, Mansour, Sheikh El Arab, Balance en Ibn Samhan. De behoefte aan een jonge, onbewezen hengst als Nazeer was hierdoor niet aanwezig en hij belandde in één van de vele hengstendepots. Helaas verdwenen de meeste hengsten in zo'n depot in de vergetelheid omdat het management meestal de moeite niet nam ze opnieuw te beoordelen.

Maar aan het eind van de veertiger jaren veranderde er iets in het bestuur. Mohamed Taher Pasha vroeg de Hongaarse Generaal Tibor Pettko von Szandtner om de

verantwoording voor het management van de Kafr Farouk stoeterij op zich te nemen. Von Szandtner, een echte paardenman met een uitstekende reputatie, was in 1945 naar het westen gevlucht nadat Hongarije ingenomen was door de Sovjet troepen. Op dat moment was hij al 43 jaar werkzaam in de paardenindustrie waarvan de laatste drie jaar op het ministerie van landbouw als hoofd van alle staatsstoeterijen. Na een aantal moeilijke jaren werden de Generaal en zijn vrouw herenigd met het Arabische volbloed paard en verruilde hij groene weides voor woestijnzand.

Met militaire precisie verrichtte hij zijn werk. Hij introduceerde moderne fokkerijmethodes, bouwde nieuwe faciliteiten zodat merries met veulens vrij rond konden lopen, tot die tijd stonden die vastgepind, een overblijfsel uit de tijd van de bedoeïen. Hij creëerde schaduw voor de paarden door bomen

te laten planten en stelde regels in omtrent netheid en stalhygiëne. Hierdoor kreeg de stoeterij een nieuw uiterlijk. Von Szandtner nam de volgende stap door de veestapel door te lichten. Op haast meedogenloze wijze bracht hij het aantal fokmerries aanzienlijk terug. Inmiddels waren de meeste van de voormalige dekhengsten overleden en van degene die over waren hield hij er slechts één aan. Hij baseerde zijn keuzes op fouten in het exterieur, het ontbreken van het Arabische type of incomplete stambomen. Met deze factoren werd ook rekening gehouden bij het selecteren van de nieuwe dekhengst die een echte stamvader moest worden. Hij raakte onder de indruk van het Mansourbloed, niet in het minst door de stempel die zijn zoon Sheikh El Arab in het verleden had gedrukt op zijn nafok. De generaal vond Nazeer bij het Bahteem hengstendepot van het E.A.O. en liet hem terugbrengen naar de hoofdboerderij, *El Zahraa*.

Op dat moment had hij de ingrediënten voor het fokprogramma dat hij zou opzetten gedurende zijn bewind. Dit was gebaseerd op het verbeteren van de kwaliteit door middel van combinaties van bepaalde bloedlijnen, zoals Dr. Branch en Prins Mohammed Aly het ooit gedaan hadden. In 1955 bestond het paardenbestand van de stoeterij uit 113 paarden waaronder 46 fokmerries en 4 dekhengsten. Een comité van Europese experts op het gebied van de fokkerij van het Arabisch Volbloed paard bezocht dat jaar El Zahraa.

Nazeer op 25-jarige leeftijd met zijn vaste groom, Ismael

binnen de Egyptische fokkerij in Europa.

Gedurende zijn 10-jarige bewind werd Nazeer door de generaal veelvuldig ingezet met overduidelijk resultaat. De hengst verbeterde niet alleen het beenwerk, maar ook de bespiering in de bovenlijn. Daarnaast gaf hij een goede conformatie door met prachtig schouderwerk en genoeg rompdiepte, massa en formaat. Zijn kinderen waren duidelijk herkenbaar aan hun edele hoofd en het ondefiniceerbare “gouden draadje” wat vooral met uitstraling te maken heeft. “Ze hadden wat” zou je ook kunnen zeggen.

In haar boek “Authentic Arabian Bloodstock” beschrijft Judith Forbis haar eerste kennismaking met Nazeer. “Wij zagen Nazeer voor het eerst in 1959 op 25-jarige leeftijd. Hij schitterde in zijn stal in het licht van de heldere oktoberzon. Op majestueuze wijze speurde hij de met palmen gevulde horizon af om daarna zijn merries in de nabijgelegen paddocks te groeten. Later poserend naast felroze Bougainville leek hij een visioen van witte elegantie, hij was de personificatie van het klassieke Arabisch Volbloed paard, *beauty is its own excuse for being*. Het jaar daarna had hij groenere weiden tot zijn beschikking”.

Het exterieur wordt door Judith als volgt omschreven. Het was een erg mooi paard met veel adel. Zijn hoofd had een gemiddelde lengte en was prachtig, ondanks het feit dat hij niet veel dish had, met grote donkere ogen zonder enig wit en een fijne neus met grote neusgaten die zeer wijd open konden staan. Zijn hals had genoeg lengte maar was iets te recht van vorm. Hij was evenwichtig gebouwd en typerend voor de Hadban lijn iets langer in de rug dan de paarden uit de Dahman stam. Zijn huid was als satijn met aderen die duidelijk zichtbaar waren.

Hij had goede benen met sterke voorarmen, een kort pijpbeen maar was wat kort gekoot. Zijn schoft en schouders waren uitmuntend. Hij bewoog ruim en lichtvoetig, misschien achter wat wijd. Net als iedere grote hengst had hij zijn gebreken maar die waren minimaal in vergelijking met zijn kwaliteiten.

Dit comité was al jaren actief en had wereldwijd al een enorme hoeveelheid Arabische paarden bekeken. Zij meenden dat zij nog niet eerder zulke edele en “droge” dieren waren tegengekomen. Dit was slechts zes jaar nadat generaal von Szandtner zijn intrede had gedaan. Het comité kocht een aantal paarden aan dat naar West-Duitsland vertrok. Deze zouden de basis vormen voor een nieuw tijdperk

Vandaag de dag zijn de nakomelingen van Nazeer wereldberoemd. Zij waren van grote waarde voor stoeterijen als die van de Koning van Marokko, de Koning van Jemen, de historische Marbach stoeterij en vele andere in Duitsland. Verder voor de Babolna stoeterij in Hongarije, de Tersk stoeterij in Rusland en de Poolse staatsstoeterijen. Ook in Syrië, Nigeria, Zuid-Afrika, Australië, Zuid Amerika en Noord Amerika spelen zijn nakomelingen een belangrijke rol. In Egypte hebben Nazeer's kinderen zichzelf onderscheiden op de renbaan en jarenlang waren zij zeer populair op jaarlijkse veilingen die gehouden werden.

Eind tachtiger jaren wordt in de Verenigde Staten onderzoek gedaan naar de afkomst van *Straight-Egyptian* merries. De beste 21, die allen vier of meer kampioenen gebracht hebben, blijken allemaal Nazeer in hun pedigree te hebben staan, vier hiervan zijn dochters van hem. Dit is niet verbazingwekkend gezien het enorm aantal successen van zijn nakomelingen op internationale A-shows, Nationale shows en de Egyptian Events. Van de 38 kinderen van Nazeer in Amerika hebben 21 een nationaal kampioen geproduceerd.

Dat Nazeer een legende is zal niemand ter discussie stellen. Er zijn weinig hengsten die zo invloedrijk zijn geweest. Dit soort paarden worden sporadisch geboren. Een memorabel paard, met een vorstelijke uitstraling en een klein maar prachtig koninkrijk dat hem recht deed. Hij bracht in zijn leven meer dan 100 nakomelingen voort. Dat lijkt veel maar gezien de wijdvertakte inbreng over de hele wereld is het relatief weinig. Velen onder u zullen deze hengst dan ook terugvinden in de stamboom van zijn of haar paard(en). Deze inbreng is niet in het minst te danken aan een aantal excellente zonen die hij produceerde zoals *Aswan* en *Morafic*. Op het nageslacht van Nazeer zullen wij in de komende magazines verder ingaan.

Ook heden ten dage leeft Nazeer nog in de harten van de Egyptenaren voort. Onlangs bracht onze voorzitter een bezoek aan de El Zahraa stoeterij en trof daar zijn skelet aan in een speciaal voor hem ingerichte ruimte.

Voor veel successen is er een deel 2. Zo ook voor de Snuffeldag van de DAWRA. Gekeken naar het succes van de allereerste editie van de Western Snuffeldag was het voor het bestuur een logische stap om deze dag nogmaals aan de agenda toe te voegen.

DAWRA SNUFFELDAG DEEL II

Door Jolanda van Duyvenbode

Foto's Jos Karouw

En ook tijdens deze tweede editie werd er genoeg gesnuffeld! Een dag met hetzelfde uitgangspunt als augustus vorig jaar: georganiseerd met het idee om iedereen die nieuwsgierig is naar het Westernrijden eens te laten proeven aan de verschillende facetten. Ook deze dag was onder leiding van onze voorzitter Paulette Zorn. Naast voorzitter van de DAWRA is Paulette haptotherapeut en is zij jurylid op verschillende westernwedstrijden. De locatie was dezelfde als vorig jaar: de White Socks Stables, in Huis ter Heide. En er werd natuurlijk van te voren weer gebruik gemaakt van het speciale 'Snuffeldaglogo'. Helemaal klaar voor de tweede editie dus. De ingrediënten hebben we net als het eerste gerecht hetzelfde gehouden: als voorafje een theoriegedeelte, als hoofdgerecht alles in de praktijk brengen en als nagerecht nog even op de foto en wat nakletsen met een drankje. Dit keer iets warms, gezien het gure weer de gehele dag. Alhoewel de ruiters zelf denk ik geen last hebben gehad van koude tenen en vingers, omdat zij goed bezig werden gehouden door Paulette.

Uitgebreid theoriegedeelte

Tijdens het theoriegedeelte legde Paulette d.m.v. sheets uit wat het westernrijden nu precies inhoudt, welke disciplines er zijn en ook vooral wat het verschil tussen dressuur en westernrijden is. Na deze uitgebreide uitleg liet Paulette nog enkele westernsporen rondgaan, om ook dit verschil te laten zien. Veel mensen denken dat deze sporen veel harder zijn dan de kleine stompe dressuursporen, maar het tegendeel is minder waar: deze sporen worden namelijk laag en los aan de hak gedragen, zodat de ruiter nooit kan 'doorprikken'. Daarnaast zitten er aan westernsporen veelal draaisporen, zodat deze over de huid draaien en niet in de buik prikken.

Aan het einde van het theoriegedeelte werden de tafels en stoelen weer even aan de kant geschoven. En degene die er tijdens de eerste Snuffeldag bij waren wisten dan ook: nu moet er worden 'gestuurd'. De deelnemers sturen elkaar d.m.v. het met druk geven tegen de schouders de kantine door. Degene die voorop loopt sluit zijn ogen, en moet dus vertrouwend de aanwijzingen van de 'ruiter' volgen. Dit stuurprincipe kon daarna meteen in de praktijk worden gebracht.

Ossenbloed en champignonborsteltjes

Het praktijkgedeelte was in de middag gepland, maar eerst was het tijd voor een extra theoriegedeelte. Hiervoor was Evelien Velthuis van EuroHorse met haar vrachtwagen naar Huis ter Heide gekomen om uitleg over westernzadels te komen geven. En dat was niet alleen voor de snuffelaars een verwelcoming! Ook veel DAWRA-leden hebben veel nuttige informatie gekregen en het was daarnaast een erg

leuke aanvulling op de cursusdag.

Zo wist Evelien mooi de verschillen tussen Flexbomen en Roundskirts, Reining- en Showzadels en werk + 'kerk'zadels te vertellen (op zondag kwamen de cowboys langzaam bij de kerk aanrijden, en kon iedereen de mooie, met handwerk zadels, bewonderen. De werkzadels waren eenvoudig en praktisch).

Iets dat ik al een behoorlijke tijd verkeerd aanpak: de 'slierten' aan het einde van je zadel hoor je niet te vetten. Deze zijn bedoeld om je deken of jas mee vast te binden, en worden op deze manier anders te glad. De 'strings', zoals ze eigenlijk heten, zijn in vaten met ossenbloed gelooeid. En de leren bomen zijn met natte pezen van stieren genaaid. Dat je het even weet...

Dit zijn de authentieke Amerikaanse zadels, alles met de hand gemaakt. Een nadeel is dat deze zadels met een Amerikaanse stempel veel zwaarder zijn (kunnen tot 20 kilo wegen) dan een uit klossen hout gevreesde boom, en dat het 3 weken duurt voordat deze gemaakt zijn.

De versiering van een westernzadel poets je het beste met een tandenborstel of een champignonborsteltje. En al het zilver natuurlijk goed poetsen.

Andere zadels met deze 'Amerikaanse' stempel hebben een schapenvacht aan de onderkant, i.p.v. een (veelal goedkopere) fleece onderkant. Een pad (een sjabrak bij de dressuurzadels) hoort een gelijkmatige verdeling te hebben. Dit is erg belangrijk, omdat je bij klonten in de pad drukplekken kunt krijgen. Nog een huishoudelijke mededeling: met een stofzuiger of hogedrukreiniger kun je de pad gemakkelijk zelf schoonhouden.

En het meest belangrijke van alles is natuurlijk: een zadel moet goed passen. En stelregel hierbij is: een zadel past wel, of een zadel past niet. Altijd goed advies verkrijgen dus en alles goed bij het paard bekijken bij de aanschaf van een zadel.

Snuffelaars

Met de raad en kennis van Evelien kregen de verschillende deelnemers ook allemaal een goed passend zadel voor de clinic. Naast de volgeladen vrachtwagen van Evelien hadden ook deze keer weer verschillende DAWRA-leden hun zadel en

Michelle Schoutens en C.A. Carita

hoofdstellen beschikbaar gesteld. Nogmaals onze dank! Ook dit keer was de bak goed gevuld. Er waren veel verschillende types Arabieren, en erg leuke combinaties. Nog even alle *Snuffelaars* voorstellen:

Cindy Bijl liep vorig jaar mee met haar hoogbejaarde merrie Ravita, dit jaar was zij met de merrie Sierou, van eigenaar Gelske Oud, onder het zadel te zien. Een duo die we vorige keer ook hebben gezien: Arina Sepers met de 11-jarige ruïen Pentar. Nog een duo dat voor de tweede keer meereed: Marsha van Leeuwen met haar 8-jarige merrie Ymea F.

Michelle Schoutens reed mee met haar sproetenmerrie C.A. Carita. Dominique Vink met haar ruïen Rashid El Najim. Renee Vink met de grote bruine ruïen L.A. Shafay. Cara van der Heijden met Davidov. Leuk zo'n broertje van Penthor (eigenaar DAWRA-lid Angela van Duyvenbode, red.) ook onder het westernzadel te zien. Renée Palland met haar merrie C.R. Soroya. Renate Rijnaarts met de schimmel Mancha's Anisha. Tijdens het theoriegedeelte waren Rianne Alsinga en Gelske Oud ook nog van de partij. De planning was dat Talitha Bakker met haar prachtige merrie Dakaree ook de hele dag aanwezig zouden zijn. Helaas ging het bij haar thuis mis met een veulen en moest zij snel weer terug naar huis.

Line-up

Het praktijkgedeelte werd afgetrapt met veel stuuroefeningen. Dit met behulp van veel pionnen. Na het sturen kwamen de overgangen aan de beurt. Voor de waaghalzen mocht er ook nog een galop worden geprobeerd. Het is toch heel anders: een vreemd zadel en hoofdstel, in een vreemde bak. Chapeau voor

Renée Palland met C.R. Soroya

alle deelnemers! Erg leuk trouwens om zo ontzettend veel publiek aan de bakrand te zien!

Ook een belangrijk onderdeel dat geoefend werd: de line up. Tijdens western wedstrijden is het de bedoeling dat er b.v. bij een Horsemanship-proef de deelnemers in een rechte lijn op elkaar wachten en netjes aanschuiven om vanuit daar de proef te starten. En dit is lastiger dan het er uit ziet. Maar er was gelukkig een groot verschil te zien met hoe de paarden aan het begin van het praktijkgedeelte stil (of juist niet stil...) stonden, en hoe dit er aan het einde van de dag uit zag. Voor veel paarden blijft het erg lastig om vanuit de line-up bij de groep weg te moeten lopen, het blijven toch kuddedieren. Maar... oefening baart kunst!

Sleutelgat en brug

Nadat de vrijwilligers alle onderdelen klaar hadden gezet, en bestuurslid Marianne alles nog even met een stoffer schoonmaakte, konden de deelnemers zich tegoed doen aan het onderdeel trail. Voor sommige paarden was een brug geen probleem om meteen over heen te lopen. Anderen gingen daar minder enthousiast mee om. Hetzelfde gold voor het hek, de pick-up (een emmer) en een side-pass (balk zijwaarts). Ook erg grappig om als toeschouwer te zien hoe nieuwsgierig bepaalde paarden waren naar de emmer. Ja, er kan natuurlijk zomaar eten in zitten, je weet nooit...

Voor het wedstrijd-gedeelte aan het einde van de dag legde Paulette de lat iets lager. Zo mocht het hek na afloop open blijven en het sleutelgat ook voorwaarts worden gereden. Michelle Schoutens liep met haar merrie C.A. Carita voor

Joan en Mancha's Anisha

het eerst een trailproef. Maar dat kon ik er niet van af zien. Een erg leuke samenwerking tussen ruiter en paard. Erg relaxed en veel vertrouwen zichtbaar. En dat is nu juist de basis van de trail.

Dominique Vink ondervond met haar ruïen Rashid geen problemen met de pick-up (emmer). Voor veel paarden was dit wel erg spannend, dit onderdeel is dan ook vaak erg lastig binnen een proef. De rest van de proef legde de twee netjes af. Dit was voor Dominique wel iets lastiger, omdat haar paard gráág weer terug wilde naar de paarden in de line-up. C.R. Soroya van Renée Palland wilde liever niet door het hek. Aan de hand liep Soroya zo achter haar baas aan, dus een 'In Hand Trail' zou een prima oplossing en mooie oefening zijn voor deze merrie. Verder reed ook Renée voor deze eerste keer

Marscha en Ymea F

een mooie proef. Cara legde met haar Davidov een erg nette proef af. Op naar de eerste L5-proef zou ik zeggen! Het emmertje was voor Pentar ook erg eng, maar hij doorliep samen met zijn berijder Arina alle onderdelen van de proef. Joan Bodegraven reed met het paard van Renate Rijnaarts ook een goede proef. Ondanks dat Mancha's Anisha soms onrustig was, konden de meeste onderdelen worden verreden en was de proef een mooie 'overwinning'. Renée Vink haar ruïnvond alles erg spannend. De twee bleven toch doorlopen en zelfs aan het einde werd de proef met de back-up braaf

afgesloten. Cindy Bijl was de hekkensluiter van de hele dag (ja, ook het hek ging braaf) en na dit wedstrijdonderdeel was het tijd voor een groepsfoto. Ook dit onderdeel van de Snuffeldag willen we traditiegetrouw blijven doen. Het was als toeschouwer fijn te zien dat de paarden (en ruiters) plezier hadden en rust uitstraalden. Iedereen was lekker met hun paard en de oefeningen bezig, zonder dat daar druk op heerste. De sfeer was rustig en gezellig. Precies hoe de DAWRA dat altijd betaamt. De DAWRA heeft na deze succesvolle dag het eerste lid al mogen verwelkomen. We hopen dat er meer mensen enthousiast over deze tak van de paardensport zijn geworden en zin hebben om zich bij de DAWRA te voegen. Iedereen enorm bedankt voor de deelname en voor het laten slagen van deze dag! Graag tot ziens op een volgende DAWRA Snuffeldag, (oefen)wedstrijd of clinic!

HELP DE DAWRA NAAR ZWEDEN!

Deze zomer is er weer het Europees Kampioenschap in Bökeberg, Zweden. Dit Sport EK, op 9, 10 en 11 juli, is er speciaal voor het Arabisch Volbloed Paard. De DAWRA, Dutch Arabian Western Riding Association, is van plan dit jaar voor het eerst met een aantal ruiters deel te nemen aan dit EK! Er zijn verschillende disciplines voor zowel open, gevorderde, gevorderde beginners en beginnende ruiters,

zoals Trail, Pleasure, Horsemanship, Reining, Western Riding en Versatile Horse. Voor meer info over het EK ga je naar www.echo-ec-2010.se.

Deelname aan een EK in het buitenland is een kostbare aangelegenheid. Om onze ruiters toch te laten afreizen naar Zweden, is de DAWRA dan ook op zoek naar sponsors! Mensen en/of bedrijven die ons met geld of goederen willen helpen met het transport van onze paarden en ruiters naar Zweden en het verblijf van de ruiters aldaar. Of bijvoorbeeld hulp voor de training voorafgaand aan het EK.

Uw bijdrage hoeft niet groot te zijn, alle beetjes helpen immers. U kunt uw bijdrage storten op rekeningnummer 37.07.06.765 van de Rabobank te Voorschoten, t.n.v. DAWRA te Zwinderen, o.v.v. EK 2010.

Als tegenprestatie zullen wij ruim aandacht besteden aan onze sponsors in de media: via artikelen in de regionale en landelijke dag-, maand- en weekbladen en verschillende paardenmagazines, via onze website (www.dawra.nl),

en middels gratis advertenties in ons DAWRA Magazine.

De sponsors worden ook uitgenodigd op ons DAWRA NK in september 2010. Het zou fantastisch zijn om, mede met behulp van deze sponsors, met een DAWRA-delegatie aan dit mooie evenement te kunnen deelnemen!

Voor meer informatie kunt u contact opnemen met de voorzitter van de DAWRA, Paulette Zorn (tel. 06-21 116010 of email pjzorn@telfort.nl).

De DAWRA wil graag alvast enkele mensen hartelijk danken voor het storten van een bijdrage, via het rekeningnummer van de DAWRA. Zo hebben Boertjes Makelaardij uit Dedemsvaart, Aad Kuïjf, Maertijne Verweij en Pieter ter Veer de DAWRA een warm hart toegedragen, en zij hebben de stap naar Zweden weer kleiner gemaakt!

Omdat de DAWRA graag haar 'Dreamteam' naar Zweden wil laten afreizen zij wij naast het zoeken naar sponsors ook gestart met een veiling op internet.

Via het forum op www.arabischevolbloeden.com zijn er verschillende mooie veilingstukken aangeboden, zoals:

- Twee fotoshoots van fotograaf Jos Karouw, Picturelifestyle.nl
- Een privé-les van Paulette Zorn, Equidant.nl
- Een westernles op de hengst Scorpio; (eigenaar DAWRA-lid Krista Sterrenburg)
- Verschillende paardenartikelen van Westernspul.nl
- Een handgemaakt lei-bord van Angela van Duyvenbode
- Een zwerftocht bij de Zingende Huifkar in Drenthe, 2 pers.
- Twee pasteltekeningen op A3 formaat, van Michelle Schoutens
- Een trail-les op Penthor; (eigenaar DAWRA-lid Angela van Duyvenbode)
- Een showhalster gemaakt door Esther Besselink;
- Een les lange lijnen/ vrijheidsdressuur door Inge Hack;
- Een lange lijnen en hogeschooldressuur les, van El Zarabia Arabians;
- Een privétrainingscursus voor 1 dag voor 1 persoon, bij Bluebell Arabians;
- Een fotoshoot van Jessy Lookcx;

Al deze personen natuurlijk enorm bedankt voor de hulp en fantastische aanbiedingen! Via het forum wordt er erg goed op deze stukken geboden. Heb jij nog een mooi veilingstuk die je graag 'onder de hamer' wilt brengen? Neem dan contact op met onze secretaris Angela van Duyvenbode (Angela@van-Duyvenbode.nl).

Hafaro lanceert een uniek geboorte alarm systeem

Hafaro lanceert een uniek systeem in Nederland om de geboorte van veulen of kalf tijdig aan te kondigen. Geen nachten meer waken, niet meer om het uur gaan kijken, niet meer thuisblijven.

Hafaro haalt dit revolutionaire systeem naar Nederland. Het principe is gebaseerd op de plotselinge wijziging van lichaamstemperatuur die optreedt bij het paard of rund vlak voor de geboorte. Draadloos apparaat zorgt er voor dat uw eigen computer u tijdig waarschuwt dat de bevalling in aantocht is. U wordt hiervan omstreeks 1 uur voorafgaand aan de geboorte telefonisch op de hoogte gesteld, thuisblijven is dus niet meer nodig.

Het systeem werkt!!! Waardoor iedere veehouder hier "geen nachtje over zal slapen". De uitdrukking "er niet wakker van liggen" lijkt hier beter op zijn plaats. Al met al een aanrader en zeker een aanwinst die zichzelf terug verdient en dan ook niet mag ontbreken in de hedendaagse vee- en paardenhouderij.

Voor meer informatie:
HAFARO - www.hafaro.nl - Tel. 06 - 23 36 26 96

ALLES VOOR EEN PERFECTE ELECTRISCHE AFRASTERING

KOLTEC

EEN OERDEGELIJK HOLLANDS MERK !

Bijk op de internet site naar het complete assortiment: www.koltec.nl

LOWLAND ARABIAN CUP

Na een fantastisch geslaagde show vorig jaar zijn de voorbereidingen voor de LowLand Arabian Cup 2010 in volle gang.

Het twee daagse evenement op *12 en 13 juni 2010* wordt alweer voor de 6e keer gehouden. Net als vorige jaren zal het Hippisch Centrum in Exloo worden omgetoverd in de inmiddels bij velen bekende Oosterse sfeer.

Er is voldoende stalling aanwezig. De boxen zijn opgestrooid met houtkrullen. Extra houtkrullen en hooi kunnen worden bijgekocht. Denk er wel aan dat u zelf voor voer voor uw paarden moet zorgen. De stallen moeten tijdig reserveren worden (schriftelijk / via de mail / per fax). Alle contactgegevens zijn te vinden op www.lowlandarabiancup.nl

Vele vooraanstaande trainingsstallen en eigenaren van prachtige Arabische Volbloedpaarden hebben aangegeven ook dit jaar weer van de partij te zullen zijn. Naast show- is er ook gelegenheid om in te schrijven voor de rijrubrieken en liberty.

Schitterende prijzen liggen te wachten op de kampioenen en rubriekswinnaars. Bv. alle goud-, zilver- en bronze medaille winnaars ontvangen, naast een mooie trofee, een zgn. "Rose-Garland". En natuurlijk is er voor alle deelnemers weer een prachtige ingelijste reproductie van Anja Meeldijk.

De organisatie is zeer tevreden dat de volgende juryleden hebben toegezegd hun medewerking te verlenen aan onze internationaal zeer gewaarde show: Mrs. Sylvie Eberhardt uit Duitsland, Mr. Jerzy Bialobok uit Polen, Mr. Urs Aeschbacher uit Zwitserland, Mr. Peter Gamlin uit Groot Brittannië.

De juryleden voor de rijrubrieken worden t.z.t. op de site bekend gemaakt.

Om het geheel nog aantrekkelijker voor het publiek te maken heeft de organisatie de mogelijkheid gegeven voor een aantal presentaties van indrukwekkende paarden. Deze presentaties zijn gepland op de zaterdagavond en rond het middaguur op zondag. De entree is zoals gewoonlijk gratis. De voorzieningen voor het publiek zowel op de VIP en op de tribune zijn uitstekend. Er zijn ruime parkeermogelijkheden. In en rondom Exloo zijn diverse overnachtingsmogelijkheden. Op de site van de LowLand Arabian Cup kunt u diverse mogelijkheden terugvinden. Zaterdagavond is er een "Breeders Night" welke gratis toegankelijk is. Ook dit jaar hopen we weer op de medewerking van sponsors. Mede dankzij hun inzet kunnen we onze show onvergetelijk maken. We kunnen aantrekkelijke arrangementen aanbieden. De VIP-plaatsen zullen wederom worden ingericht rondom de authentieke berbertent waar u uitstekend zicht heeft op de ring. Alle VIP-tafels zijn dit jaar incl. een zeer goed verzorgde lunch.

Meer informatie is te vinden op www.lowlandarabiancup.nl. Daar kunt u ook de inschrijfformulieren downloaden.

Controleer of uw vaccinaties conform de ECAHO-regels zijn! We verheugen ons zeer u allen te mogen verwelkomen in Exloo! En voor degenen die er niet bij kunnen zijn is de show te volgen via een live-stream.

De endurance is in oorsprong een uithoudingsproef van de cavalerie. Het hoofddoel was om te testen of paard en ruiter de afstand konden volbrengen. Wie als eerste aan wist te komen was daarbij niet van belang.

ENDURANCE

Foto's Martijn Beurze, Aart Markies

De moderne endurance is in 1955 ontstaan toen Wendell T. Robie binnen 24 uur een 160 kilometer (100 mijl) rit door de Rocky Mountains reed. Deze rit, inmiddels bekend als de *Tevis Cup*, wordt nog ieder jaar verreden. Hoewel de eerst aankomende die bij de dierenartsen wordt goedgekeurd, als winnaar wordt uitgeroepen, geldt ook hier het motto van de endurance: *'To finish is to win'*.

Inmiddels worden er overal ter wereld wedstrijden georganiseerd. Hierbij gaat het om afstanden tussen de 25 en de 160 kilometer per dag die afgelegd dienen te worden. Minimaal iedere 40 kilometer is er een dierenartscontrole waarbij de hartslag (deze moet bij de keuring 60 slagen per minuut of lager zijn), de ademhaling, de mate van uitdroging en de locomotie beoordeeld worden om vast te stellen of het paard 'fit to continue' is.

In het begin was vooral het voltooiën van de rit belangrijk. Onder invloed van de interesse die er in het Midden Oosten voor de endurance bestaat is de mondiale ontwikkeling meer en meer naar een snelheidssport. Zo reed Harmke Westervelt, een Nederlandse amazone in dienst van Hadaybit Asalem Endurance, onlangs in Dubai een 120 kilometer wedstrijd met een gemiddelde van 29,5 kilometer per uur. In net iets meer dan 4 uur bracht zij haar ruiter Badawi naar de finish. Dergelijke prestaties zijn alleen mogelijk door een zeer professionele aanpak van de sport.

Het is in principe met ieder gezond paard mogelijk om dergelijke afstanden af te leggen. Belangrijk hierbij is dat de snelheid die gereden wordt bij het trainingsniveau van het paard past. Veel lange trainingen in een laag tempo maakt het paard van vluchtdier dat korte afstanden kan sprinten tot een duursporter. Pas na een jaar of drie training zijn we toe aan afstanden boven de 80 kilometer. Tenminste als alles goed gaat en het paard een zekere aanleg voor de endurance heeft.

In de endurance vinden we op de kortere afstanden een

verscheidenheid aan rassen. Op de grotere afstanden en aan de wereldtop vinden we hoofdzakelijk het Arabisch Volbloed paard. Dat is niet zonder reden. Natuurlijk speelt het een rol dat in het Midden Oosten het Arabische paard een bijzondere status heeft en dat er veel tijd en geld in de sport en het fokken wordt geïnvesteerd. Maar het zijn vooral de rastypische kenmerken die dit ras geschikt maken voor de endurance. Een sterke, maar relatief lichte bouw maakt dat er weinig energie nodig is om het eigen lichaam te verplaatsen. Bovendien is het lichaam in staat om makkelijk de door de inspanning opgewekte warmte kwijt te raken. Omdat de hartslag ook door de kerntemperatuur van het paard bepaald wordt, is deze meestal snel onder de 60 slagen per minuut en kan er dus snel aan de dierenartsen worden aangeboden. Zeker op het hoogste niveau zijn het juist deze minuten die bepalend zijn voor de podiumplaatsen.

In Nederland is er slechts op bescheiden schaal sprake van fokkerij voor de endurance. Toch is het de Nederlander Hans Schorn die als fokker van zowel Latino van Nederlands Kampioen Jannet van Wijk, als de wereldkampioen Nobby (v. Prophecy EF) van de Al Maktoum stallen te boek staat. Gelukkig zijn er voor de beginnende endurance ruiter ook in Nederland nog voldoende talentvolle Arabische Volbloedpaarden te koop.

Grote foto boven:
Jannet van Wijk met
Latino (I) op de finish
van het Nederlands
kampioenschap
Endurance 2008 voor
Michaela Kosel met
Black Shetan

Nobby

Ter ere van de langverwachte komst van hun in Engeland geleaste hengst AV Montoya, en de geboorte van Justilicious, organiseerden Erik en Josje Dorssers op Paasmaandag een kleine Last Minute - Open Dag bij het Limburgse Bluebell Arabians.

OPEN DAG: BLUEBELL ARABIANS

Door Ellen de Man

Dit idee kreeg pas enkele dagen daarvoor enige vorm nadat sinds de komst van beide heren de telefoon roodgloeiend stond. Flink wat mensen wilden beide nieuwe aanwinsten graag komen bekijken. Op donderdag werd het besluit genomen, de aankondiging op het forum gezet, en op maandag was het dan zover. Tot hun grote verbazing werden Erik en Josje verblijdt met de komst van bijna 50 man, en dat op zo'n korte termijn!

De ontvangst was hartelijk, voor een natje en een droogje was gezorgd en natuurlijk ontbrak de heerlijke Limburgse vlaai niet.

De presentatie bestond uit een negental paarden, te beginnen met de zeer aansprekende twee jaar oude schimmelhengst Sirius OS, gefokt en in eigendom van Oakways Stud in Engeland. Sirius OS is een zoon van Om El Bahreyn en de Aromat-dochter Vetla, en daarmee een volle broer van de nu vierjarige Orion OS, die reeds drie keer op rij top 10-elitepaard werd in Parijs.

Sirius werd knap voorgebracht door Benjamin Kooiker die hem bij deze gelegenheid voor het eerst in handen had, en liet zien dat hij over fantastische bewegingen beschikt. Een heel interessant paard en een belofte voor de toekomst.

Als tweede was Yokidoki F aan de beurt, een eveneens tweejarige hengst van Valerio Ibn Eternity uit de Abakan-dochter Yarra. Onder toezicht oog van zijn trotse fokkers mijnheer en mevrouw Kuyf, en minstens zo trotse eigenaresse Ineke van Wengarden en haar dochter Isabella, gaf Yokidoki F een mooie show weg. Deze jonge hengst danst met een sierlijke 'bounce' de ring rond met zijn staart trots op zijn rug. Een plezier om naar te kijken.

Daarna was het de beurt aan nog een tweejarige hengst, Just Noyz. Deze in Engeland gefokte zoon van WH Justice en Normativ-dochter Spring Kantata is in het trotse bezit van Natascha Bojawal, die uiteraard ook aanwezig was en ontroerd toekeek hoe de jonge hengst zich liet zien aan het publiek. Met zijn prachtige donkere voskleur en helwitte manen en staart is hij een echte blikvanger. Hij beschikt over veel charisma en ook deze hengst is het waard om in de nabije toekomst te blijven volgen.

Toen was het de beurt aan de driejarige Masud T. Een indrukwekkende koffievos met veel uitstraling en geweldig krachtige bewegingen! Masud T, een zoon van Massimo Ibn Mirokan en de ons allen bekende Kupol-dochter Kupona is gefokt door Luut Schutrups en in eigendom van Petra Mulder.

Masud T was als jaarling al erg succesvol en zal dit jaar terugkeren in de showring.

Na al dit hengstengeweld was het de beurt aan een paar paarden van Erik en Josje zelf, te beginnen met Shadhiraah. Een 7-jarige schimmeldochter van Sanadik El Shaklan en de zuiver Spaanse Mel Nebli-dochter Dachinea. Deze mooie, goed bewegende en buitengewoon correcte merrie won vorig jaar de titel Best in Show in St. Oedenrode en zal dit jaar worden gedekt door Erik en Josje's nieuwe aanwinst AV Montoya.

AV Montoya

'Monty' nu *on lease* bij Bluebell. Hij behaalde als junior in Engeland reeds verschillende titels. Vorig jaar wist hij in Aken in een zware klasse als tweede te eindigen achter de welbekende Eden C met 92,4 punten.

De verwachtingen voor deze prachtige hengst zijn dan ook hooggespannen. Monty was net een week in Nederland en na zes maanden spelen in de wei nog behoorlijk aan de vette kant en snel door zijn energie heen. Toch maakte hij met zijn gebrul, rare sprongen en zelfverzekerde houding

Justilicious

Onder veel belangstelling verscheen de schitterende jaarlingmerrie Marwan's Valentine, die voor de gelegenheid werd voorgebracht door de jarige Stijn Schijvens. Trots als een pauw kwamen Stijn en Valentine de ring binnen en je kan niet anders dan zeer onder de indruk zijn van deze prachtige jonge dame. Als dochter van drievoudig wereldkampioen Marwan Al Shaqab en de zuiver Poolse Emfatyk-dochter TM Valencia deed zij vorig jaar op Valentijnsdag een grote droom van Erik en Josje uitkomen. Ik had al veel over haar gehoord en ik moet zeggen, het is een plaatje!

En toen, eindelijk, waar we allemaal echt voor gekomen waren: Justilicious! (alias Biscuit, zoals Josje hem liefkozend noemt) Net 6 dagen oud paradeerde dit schitterende hengstveulen door de ring. Een beetje onder de indruk van al die mensen, maar evengoed ontzettend trots en stoer danste hij rond en stal hij al vele harten.

Zijn vader is de alom geprezen 'Champion Maker' WH Justice en ook aan dit veulen heeft hij die bekende charme doorgegeven die zijn nakomelingen zo geliefd maken. Justilicious' trotse moeder is TM Valencia, met deze zoon en haar eenjarige dochter Marwan's Valentine heeft zij een prachtige kindershare. En wat een prachtige merrie is zij, een echte Poolse dame, met alle bijbehorende karakteristieken. Dit jaar zal ook zij gedekt worden door AV Montoya en ik ben nu al benieuwd naar dat veulen!

Last but not least was het de beurt aan AV Montoya. Een vijfjarige vos met helblonde manen, van vader WH Justice en moeder Metelica 8 (v.Balaton). Gefokt bij AV Arabians en in eigendom van Stockdale Arabians, beide uit Engeland, is

Marwan's Valentine

een niet mis te verstane indruk op de aanwezigen. Ik ben ervan overtuigd dat we nog veel van hem gaan horen!

Na nog een rondje door de stallen te hebben gemaakt komen we tot de conclusie dat de paarden er prima bij staan en in prachtige conditie zijn. Daarnaast hebben ze veel plezier in wat ze doen. Het is duidelijk dat dit voor Erik en Josje veel meer is dan werk, het is hun passie!

Erik en Josje, bedankt voor de gezellige middag, het tonen van deze prachtige paarden, en tot volgend jaar!

2010 is het jaar van de biodiversiteit. Als opmaat daarvoor werd op 30 oktober 2009 een symposium gehouden over de balans tussen fokkerij en biodiversiteit bij paarden. Tijdens dit symposium, georganiseerd door de Animal Sciences Group van de Universiteit van Wageningen waarvoor vertegenwoordigers van alle stamboeken en belangstellenden zich gratis konden inschrijven, werd eerst de theorie van de biodiversiteit besproken en daarna werd door verschillende stamboeken op de praktijk ervan ingegaan.

DE BIODIVERSITEIT VAN HET ARABISCH VOLBLOEDPAARD

Door Saskia Klaassen

De hele dag ging dus over biodiversiteit, maar wat is dat eigenlijk? In feite is dat het behoud van voldoende genetische variatie binnen een ras, en het binnen de perken houden van inteelt. Verschillende stamboeken, waaronder het Friese Stamboek, hebben veel problemen die te maken hebben met inteelt en op deze dag vertelden vertegenwoordigers ervan hoe hun stamboek de problemen aanpakt.

Ik was het enige AVS-lid dat aanwezig was, voorzover ik kon zien op de deelnemerslijst. Betekent dit dat het AVS geen enkel probleem heeft met het behoud van biodiversiteit en het binnen de perken houden van inteelt? Voor fokkers en liefhebbers van het mooiste ras op aarde is dit misschien vanzelfsprekend, maar is het ook echt waar? Ik besloot me eens daarin te verdiepen.

Om te kijken hoe groot de biodiversiteit binnen een ras is, is het goed om een onderscheid te maken tussen rassen die met een gesloten of met een open stamboek worden gefokt. Voor het Arabische Volbloedpaard geldt dat het met een gesloten stamboek wordt gefokt en dat kruising met andere rassen is uitgesloten. Men dient dus te fokken met het genetisch materiaal dat voorhanden is en kan geen nieuw genetisch materiaal van buitenaf inbrengen.

De basis van het ras wordt gevormd door imports uit Arabische landen. Uit historische bronnen is op te maken dat er veel

meer hengsten dan merries uit het Midden-Oosten zijn gehaald, maar hoe is de situatie nu? Betty Finke heeft een overzicht gemaakt van alle hengstenlijnen die internationaal van belang zijn en kwam op een totaal van twintig. Dit lijkt heel wat maar men moet wel bedenken dat sommige hengstenlijnen zeer uitgebreid zijn terwijl andere maar een beperkte omvang hebben.

De twintig internationaal belangrijke hengstenlijnen zijn (oudste eerst, jongste laatst):

1. Bairactar via Arax en Gwarny
2. Zobeyni via Mahrouss II en Mesaoud
3. Krzyryk via Trypolis
4. Koheilan Adjuz via Priboj
5. Saklawi I via Nazeer
6. Mootrub via Shahzada
7. Dwarka via Houbaran en Algol
8. Ilderim via Doktryner en Aquinor
9. Rabdan van Dahman el Azrak via Samhan en Ibn Rabdan
10. Feysul via Rasim
11. Telmese via Djerba Oua
12. Ibrahim via Skowronek
13. Seanderich via Barquillo en Congo
14. Latif via Kumir en Manganate
15. Ursus van Dahman Amir via Malvito en Maquillo
16. El Deree via Akhtal en Naslednik
17. Bagdad via Alhabac
18. Mirage via Bay el Bey
19. Kuhailan Afas via Comet
20. Kuhailan Haifi via Ofir

Daarnaast zijn er hengstenlijnen die internationaal minder bekend maar die voor fokkers van gespecialiseerde bloedlijnen wel van belang zijn, zoals die van de *Davenport* of *Blue Star* fokkerij.

Tot zover de heren, maar nu de dames. Hoeveel merrielijnen kent het Arabische ras? In een vorig artikel heb ik een onderzoek naar het DNA van merrielijnen besproken en daarin concludeerde ik dat er vier clusters van merrielijnen te onderscheiden zijn.

Cluster 1 omvat 15 merrielijnen, cluster 2 heeft er 4, cluster 3 heeft er 10 en in cluster 4 zitten er 11, dus 40 in totaal. Uit deze aantallen is al een eerste conclusie te trekken, namelijk dat hoewel er meer hengsten dan merrie zijn geïmporteerd, er weinig hengstenlijnen zijn overgebleven. Aan de mannelijke kant is er dus veel biodiversiteit verloren gegaan.

Saklawi I

Wel moet worden opgemerkt dat lang niet alle merrielijnen in het DNA-onderzoek zijn betrokken; er zijn dus meer dan 40 merrielijnen. Dat maakt het verschil in aantallen hengst- en merrielijnen nog groter en dus ook het verlies

aan hengstenlijnen in verhouding tot merrielijnen. Echter, het onderzoek wees ook uit dat verschillende merrielijnen in feite teruggaan op dezelfde voormoeder, dus is het werkelijke aantal merrielijnen in feite kleiner. In cluster 1 zijn er vier merrielijnen die zo weinig verschil in mtDNA haplotype tonen dat die zeer nauw verwant aan elkaar moeten zijn, en in cluster 4 hebben zelfs vijf merrielijnen hetzelfde haplotype en moeten dus allemaal afstammen van een voormoeder!

Dit toont aan dat hoe meer je van de achtergronden van de paarden weet, hoe groter de kans dat je ontdekt dat ze verwant zijn aan elkaar. Peter Upton beschreef in een artikel een groot aantal imports uit Arabische landen, ingedeeld naar de bedoeïenenstammen waarvan ze afkomstig waren.

Van de Anazeh- Gomussa- en Resallin-bedoeïenenstammen waren dat er 13 maar hij gaf al aan dat twee ervan halfbroer en halfzuster moeten zijn geweest (Meshura en Pharoah) en een aantal heeft dezelfde familienaam, wat kan wijzen op een gemeenschappelijke voormoeder. De namen Keheileh Nowakieh, Abeyeh Sherrakieh, Seglawieh en Managhi Sbeyli komen meer dan eens voor.

Van de Fedaan-bedoeïenen komen zes Seglawiehs, waarvan Upton schrijft dat vier ervan, namelijk Zobeyni, Nimr (Leopard), Kars en Fedaan zeer nauw verwant aan elkaar moeten zijn geweest.

Verder bespreekt hij negen imports van de Roalla-stam, tien van de Qatan-en Ajman-stammen en diverse paarden afkomstig van andere stammen of vooraanstaande Arabische personen zoals diverse Sheikhs, Sherifs en Saoudische koningen.

Van belang is echter dat hij in een ander artikel de onderlinge verwantschap tussen de diverse familienamen of "strains" uitlegt, waarbij hij ervan uitgaat dat alle families van de Keheileh afkomstig zijn, dus ook de Seglawiehs, de strain van Seanderich en El Deree, en dat uit die Seglawiehs de Seglawieh Ubayran (strain van Nejdran), de Seglawieh El Abd (de strain van Wadduda) en tenslotte de Seglawieh Jedranieh zijn ontstaan. Tot deze laatste strain behoren Bairactar, Batran-Aga, Siglavy-Bagdady, Mootrub, Mirage en Nimr.

Uit de Seglawieh Jedranieh zijn naderhand nog de Seglawieh Ibn Sbeyni en de Seglawieh Sudanieh ontstaan. Zobeyni, Pharoah, Azrek, Kars, Fedaan, Basilisk en Meshura zijn van de eerstgenoemde strain, terwijl Sueyd, Ghazieh en Saklawi I tot de tweede behoren. Dit betekent dat van de 46 door Upton beschreven imports er vele, misschien wel de meerderheid, verwant aan elkaar waren.

Wanneer we nu terugkijken naar die twintig hengstenlijnen en veertig merrielijnen dan kunnen we niet concluderen dat die allemaal verschillend van elkaar waren, verre van dat!

De biodiversiteit van het Arabische paardenras is dus minder groot dan de aantallen hengsten- en merrielijnen doen vermoeden.

Tot zover het verleden, de basis van ons ras. Maar hoe is de situatie nu, anno 2010? Om daar een beetje inzicht in te krijgen is het goed te bedenken dat de overgrote meerderheid van de geregistreerde Arabieren tot een min of meer samenhangende populatie behoort, namelijk die van de 'internationale bloedlijnen'.

Dat is ook het criterium dat Betty Finke gebruikte bij de selectie van de hengstenlijnen. U moet er vanuit gaan dat bijna alle Arabieren in Nederland, en het overgrote deel van de Arabieren in Europa, tot die internationale bloedlijnen behoren. Maar die ene populatie is niet homogeen.

Als ik WH Justice en Gazal Al Shaqab zeg, dan denkt u: show-arabieren, en als ik Manganate en Sambor zeg dan denkt u: ren-arabieren. Want er is een trend naar specialisatie, en dus een opsplitsing in subgroepen.

In een artikel, verschenen in maart 2009 in het Britse tijdschrift 'The Arabian Magazine' beschrijft Suzanne Ress de parallellen tussen Arabierenshow's en hondenshow's en uit haar bezorgdheid daarover.

Bij de All Nations Cup te Aken in 2008 waren van de in totaal 54 in de top 5 geplaatste paarden 9 kinderen van WH Justice, 2 waren van zijn zoon Ajman Moniscione, 5 waren van de vader van WH Justice, Magnum Psyche, en 1 was van de vader van Magnum Psyche, Padron's Psyche. Dit betekende dat eenderde van al die top vijf geklasseerden tot een hengstenfamilie behoorden.

Verder waren er in Aken dat jaar 8 top vijf paarden van Marwan Al Shaqab en 4 van diens vader Gazal Al Shaqab. Als je als Arabier tot de top vijf van een prestigieuze show wil doordringen heb je waarschijnlijk een grotere kans als je tot ofwel de WH Justice-lijn ofwel de Marwan Al Shaqab-lijn behoort.

Dit begint al behoorlijk op specialisatie te lijken.

Wat betreft de ren-arabieren, nu, als je van Franse voorvaders afstamt, en nog het liefst Manganate in de pedigree hebt... meer hoef ik u niet te vertellen.

In het Franse tijdschrift Horse Mag Arabians van oktober, november en december 2009, dus de recentste, staan alle uitslagen

Gazal al Shaqab

WH Justice

Prince d'Orient (v.Manganate)

Makzan (v.Manganate)

Marajj

van alle shows in Europa en de Arabische landen netjes bij elkaar. Hoe is de situatie nu? Ik heb de top vijf van al die shows bekeken en alleen de nakomelingen van WH Justice, zijn zoon Ajman Moniscione, en zijn vader Magnum Psyche, geteld. Verder heb ik meegenomen de nakomelingen van Marajj en diens vader Marwan Al Shaqab. Voorts heb ik de nakomelingen van Versace nog meegeteld.

Magnum Psyche

In totaal kwam ik op 109 paarden, geplaatst in de top vijf in 14 shows. Van WH Justice, Marajj en Versace alleen waren dat er 59. 13 daar weer van waren kampioen of reserve-kampioen. Dit is dus de crème de la crème van het Volbloed Arabierenras, de beste van de shows, de kampioenen.

De vaders van deze paarden zijn dus de allerbeste van het ras.

WH Justice en Marajj zijn positief getest op CA.

Versace is positief getest op SCID.

Dit betekent dat zij drager zijn van een ernstig genetisch defect; voor het Nederlandse stamboek is dat een reden om zo'n hengst niet goed te keuren (in het geval van SCID).

Mensen die absolute kampioenen zouden willen fokken en bijvoorbeeld een Versace-dochter kruisen met WH Justice en dat product met Marajj, zouden denken dat dit een topkruising moet zijn maar lopen het risico op een veulen dat ten dode opgeschreven is of een paard dat er weliswaar prachtig uitziet maar drager kan zijn van zowel SCID als CA.

Dit is een gevaar van overspecialisatie en het verlies van biodiversiteit. Nee, niet alleen het Friese Stamboek zucht eronder. Bij ons zijn de gevolgen anders, maar in wezen komt het op hetzelfde neer. Hoewel wij veel meer diversiteit hebben dan de Friezen, kiezen wij er blijkbaar voor om binnen ons ras zeer sterk te specialiseren en daardoor kan het ras gevaar lopen. Zoals Suzanne Ress het jurylid Ferdinand Huemer citeert: 'Ik ben bang dat we moeten accepteren dat fokkers met verschillende belangstelling het uiterste doen om, door hun fokkeuze, de kwaliteiten die zij het meest wensen in het Arabische paard te verbeteren. In alle soorten dierenfokkerij hebben we specialisatie gezien, bij koeien, varkens, kippen, honden enzovoort, en in bijna alle gevallen werd het sub-ras (hij bedoelde het gespecialiseerde ras) verbeterd wat betreft bepaalde talenten maar verloor het in algemene kwaliteit. Dit gebeurt altijd als de mens tot extremen wil gaan.'

Dit citaat dateert van 2005 toen het CA-dragerschap van WH Justice en Marajj nog niet bekend was.

Nu is het wel bekend en op de hengstenkeuring van het Duitse VZAP werden drie zonen van WH Justice goedgekeurd en twee ervan kregen een premie (Jaiipur en Altis). Dit werd in het verslag 'ironisch' genoemd en daarover zal in de ledenvergadering het laatste woord wel niet gesproken zijn.

Wat te doen met de dragers van genetische defecten?

Niet alleen SCID, maar ook CA en het Lavendel-veulen syndroom en verdere defecten waarvoor nu al, of in de toekomst, betrouwbare genetische tests voorhanden (zullen) zijn.

Moeten we die allemaal van de fokkerij uitsluiten, zoals we in feite nu al met hengsten die SCID-drager zijn doen? En hoe zit het dan met de biodiversiteit, gaat die niet onherroepelijk verloren wanneer we zo streng zoveel paarden van de fokkerij uitsluiten? Sommigen geloven dat dit inderdaad een groot gevaar is. Mede door de steeds verder gaande specialisatie wordt het ras opgesplitst in los van elkaar staande groepen. Elke groep stamt af van een beperkt aantal voorouders en als dan ook nog dragers van defecte genen worden uitgesloten dreigt een ernstige kaalslag. Want er bestaat geen ideale Arabier die genetisch perfect is; in elk paard zitten wel foutjes, dus als je ieder paard met een foutje uitsluit hou je niets meer over, zo is de redenering.

In werkelijkheid is de situatie nog wat ingewikkelder.

Inderdaad bestaat de totale populatie Volbloed Arabieren uit verschillende subpopulaties, maar die zijn niet allemaal gelijk van karakter. Er is, zoals ik al eerder zei, een grote populatie van wat ik "internationale bloedlijnen" noem en daarnaast zijn er een aantal veel kleinere, lokale populaties.

Die internationale groep bestaat uit de Crabbet, Poolse, Russische, Egyptische en Spaanse bloedlijnen en alle combinaties daartussen, aangevuld met hier en daar iets andere bloedlijnen zoals Davenport's en Saoedische. Door de grote invloed van de fokkerij van de Blunts op de Crabbet en Egyptische Arabieren, en van de Poolse op de Crabbet, en die weer op de Russische en de Spaanse Arabieren, is deze groep onderling verwant maar zijn er ook nog wat verschillen tussen. Die verschillen worden wel kleiner (kunt u op een show zonder in de catalogus te kijken een Pool van een Rus en die weer van een Egyptenaar onderscheiden? Vroeger was dat makkelijker dan nu) maar zijn wel nog steeds aanwezig. Het showwezen veroorzaakt een homogener worden van deze groep.

Dit homogener worden van de internationale populatie gaat inderdaad gepaard met een verlies aan biodiversiteit. Maar in feite is dit iets wat wij willen. Wij willen dat paarden op shows mooie hoofden hebben, lange halzen, kortom, veel type en daar selecteren wij op.

In Europa selecteren we meer op mooie hoofden en in de VS meer op lange halzen, maar Amerikaanse fokkers die voor de internationale markt fokken selecteren nu ook meer op mooie hoofden en de Amerikaanse mode van lange halzen vindt in Europa ook navolging.

Daarbij is de populatie van internationale bloedlijnen heel groot. Bijna ons totale paardenbestand in Nederland behoort ertoe, en dat geldt ook voor de meeste landen waar Arabieren

gefokt worden. Door die grote aantallen is de Arabier allang niet meer het exclusieve, exotische dier dat het eens was. Een strengere selectie, op goede benen, uithoudingsvermogen en gezonde genen, zou deze populatie geen kwaad doen, want het is groot en nog net niet zo homogeen dat bepaalde gewenste genencombinaties niet steeds opnieuw gemaakt kunnen worden (kampioenen hebben geen 'unieke genen', geen enkel paard heeft dat. Een kampioen heeft doorgaans een genencombinatie die tot een gewenste eigenschap leidt, en die combinatie kan door selectief fokken opnieuw worden gevormd. Er zijn maar heel weinig paarden met unieke genen; dat zijn meestal gunstige mutaties, en die zijn zeldzaam).

Heel anders zit het met de kleinere populaties. Dit zijn de Franse en Tunesische Arabieren, voorzover ze nog niet met Pools bloed gekruist zijn; de Turkse Arabieren (mits, zelfde verhaal); de Iraanse, de Arabieren van Bahrein en de restbestanden van de Saoedische fokkerijen. Daarnaast de Syrische Arabieren voorzover ze nog door de bedoënen of volgens hun methoden gefokt zijn, en in Amerika de Blue Stars en de Davenport. Al deze populaties kunnen samengevat worden met de term *"niet-Blunts" ofwel "Sharps"*. (U begrijpt de woordspeling wel).

Wanneer in deze populaties genedefecten zich verbreiden zodat het wegselecteren van dragers noodzakelijk wordt is het einde verhaal. Deze populaties zijn zo klein dat ze dat niet kunnen overleven. Daarbij komt dat dit soort paarden heel dicht bij het uitgangsmateriaal van de totale Arabierenfokkerij staat. Zij vormen in feite de basis van het ras.

Jashin

Wanneer wij in het westen "overspecialiseren" en onze fokkerij moeten corrigeren door weer terug te moeten naar de oorsprong, dan moeten wij terug naar dit soort paarden. Wanneer

wij willen uitkruisen door een te grote inteelt, dan zijn we aangewezen op de Sharps. Wanneer wij de biodiversiteit van ons ras willen behouden dan moeten er voldoende Sharp-populaties overblijven.

Nu zijn er in Nederland zo weinig Sharps dat de gemiddelde Arabierenfokker het een zorg zal wezen. Hij of zij heeft in negen van de tien gevallen te maken met Russische Arabieren en zal ze ofwel zuiver Russisch, ofwel gemengd met Pools of Egyptisch bloed fokken, en soms met wat Crabbet. Wanneer er hengsten uitvallen vanwege SCID of CA zullen er voldoende hengsten overblijven om verder mee te fokken, dus die biodiversiteitsproblematiek... een ver van mijn bedshow. Zo wordt de populatie van internationale bloedlijnen homogener en homogener, met wat onderafdelingen van western-Arabieren, ren-Arabieren, show-Arabieren en recreatie-Arabieren die op het eerste gezicht verschillend zijn, maar in wezen op eenzelfde vooroudergroep teruggaan.

Toch vind je hier en daar verrassingen die aantonen dat de biodiversiteit van ons ras soms groter is dan gedacht. Een paard als Jashin gaat terug via de moeder Mantarri op Tarrif en verder naar Takritiyah, een "desert bred". Deze merrie staat niet in de lijst van de onderzochte

merrielijnen en is mogelijk Iraaks van herkomst. Fokkers die Jashin of nakomelingen van hem gebruiken halen zo een paar genen binnen die net wat anders kunnen zijn dan de gebruikelijke.

Een ander voorbeeld is Jalab al Khalidiah, die als moeder een Franse ren-Arabier heeft (Edele de Carrere) maar als vader de desertbred Amr. Van beide zijden een Sharp, dus. Fokkers van ren-Arabieren die het Franse bloed niet met Pools, maar met desertbred-bloed mengen, fokken hun paarden "Sharp" en veranderen het dus niet in "Blunt". Daardoor wordt de biodiversiteit weer een beetje groter (waarschijnlijk zonder dat die fokkers het doorhebben, want ze wilden alleen maar renpaarden fokken).

Want dit is de crux van het verhaal: de meeste fokkers denken niet in populaties. Ze denken niet verder dan het fokken van dat ene, of die groep, hele mooie veulen of veulens die kampioenen moeten worden in hun tak van specialisatie. Wat dat voor gevolgen heeft voor het ras als geheel is van minder belang, want de gemiddelde fokker zal geen honderdjarig fokprogramma opzetten en volgen en wat er na de beëindiging van zijn fokkersloopbaan zal gebeuren met zijn paarden, tsja, wie gaat ruim van te voren regelen dat anderen dat zullen overnemen en voortzetten?

Maar genen gaan van generatie op generatie over, eeuwenlang (CA zit waarschijnlijk al heel lang verborgen in de genen van ons ras).

Mijn eigen mening is dat wij als fokker niet alleen een grote verantwoordelijkheid dragen voor het individuele veulen dat wij geboren laten worden, maar ook voor het hele ras dat wij in stand willen houden.

We hebben een gesloten stamboek. Kruisen met andere rassen om ingesloten fouten weg te werken is niet mogelijk. Rest ons zeer zorgvuldig te werk te gaan om te voorkomen dat die fouten er in sluipen. Dat kan vereisen dat we niet alleen op korte termijn denken (de dekgelden die we al dan niet mislopen, de races die we misschien niet winnen, de cups en rozetten die aan ons voorbij gaan) maar aan de lange termijn.

Zodat onze geliefde Arabier geen kasplantje wordt, of een mini-Engels Volbloed, of iets anders wat het eigenlijk niet was, maar blijft wat het altijd is geweest:

Het mooiste, beste ras op aarde.

En als de Universiteit van Wageningen weer eens een symposium organiseert over biodiversiteit of gevaren van inteelt of aanverwante onderwerpen, dan ga ik er weer heen. *U ook?*

Bronnen:

Out of the Desert, door Peter Upton

Araber Journal 1/99

Thoughts on breeding the Arab Horse, door Peter Upton

The Arab Horse, winter 2000

Dog Shows vs Arabian Horse Shows, door Suzanne Ress

The Arabian Magazine, maart 2009

HM Résultats concours et courses

Arabians Horse Mag no. 5 2009

Goldregen, Verbandshengstschau und Körung, door Susanne Bösche, Araber Weltweit 1/2010

Good times, bad times, 27th All Nations Cup, door Susanne Bösche, Araber Weltweit 1/2010

Door Christien ten Haaf
Foto's Rik van Lent, e.a.

In ieder geval in Nederland wordt deze trainer gezien als *"the Godfather"* en dan hebben we het natuurlijk over niemand minder dan Jan Calis. Al vele jaren een zeer bekende trainer en voorbrenger, in het buitenland bekend als *"the Flying Dutchman"*. Een paardenman in hart en ziel.

Daarnaast is hij altijd zeer betrokken geweest bij het stamboek en nog steeds. Zijn voorbrengcursus in het vroege voorjaar en het jureren van de voorbrengers tijdens de Amateurkeuring tonen zijn inzet en enthousiasme. Ook is hij een gewaardeerd lid van de fokkerijcommissie.

Op naar Zunderdorp dus, de thuishaven van Jan en Eveline, waar wij zo'n 70 tevreden paarden aantreffen. In de tuin waar wij tijdens ons gesprek zitten graast de hengst Sagrand (v.Grand, m.Savanna), later afgelost door de alweer 25-jarige Dosator (v.Murmansk, m.Pipinka) die nog steeds in topvorm is. Vóór dat Dosator aan het gras begint komt hij eerst even kijken of er voor hem nog iets lekkers op tafel ligt. Jan, net bijgekomen van een reis naar de Russische grens, vertelt enthousiast over zijn leven met paarden.

Op de vraag hoelang hij in de paarden zit, moet Jan even nadenken. Paarden kreeg hij met de paplepel ingegoten. Zijn ouders hadden een melkveebedrijf in Blaricum en zoals in die tijd gewoon, was er op de boerderij een paard voor het zware werk. Het eerste paard Jopie, een jaarling uit oude Gelderse lijnen, was een huwelijksgegeschenk aan zijn ouders. Met haar nakomelingen Winnifred en Hairossa startte Jan bij de landelijke rijvereniging. Hairossa werd Jan zijn eerste eigen paard.

Maar hoe kwamen de Arabische Volbloed paarden in zijn leven? Jan vertelt: "Dat begon met Nagasaki (v.Secudir, m.Nevisca). Dr. Houtappel, die dichtbij woonde, haalde de eerste Spaanse Arabische Volbloeds naar Nederland. Dat was in 1970. Dat eerste transport uit Spanje, drie merries en een jaarling hengstje, daar is het allemaal mee begonnen. Toen de jaarling hengst Nagasaki door twee grote jongens van de wagen werd gehaald stonden zij binnen een mum van tijd tussen de rozen

In het vorige magazine hebben we een nieuw item in het leven geroepen *"Trainers in de picture"*. Door omstandigheden was Peter Wilms de eerste die wij hier voor interviewden. Hoewel Peter voor ons allen een goede bekende is en zeer gewaardeerd wordt, waren we toch enigszins voorbij gegaan aan een fenomeen.

TRAINERS IN THE PICTURE: JAN CALIS

terwijl de hengst er als lachende derde bij stond.

Mijn vader zei dat je met *"Arabierenmensen"* niks te maken moest hebben. Maar hij vond Nagasaki wel zo'n aparte dat, toen de hengst een jaar later te koop stond, hij hem heeft gekocht. Weer een jaar later in 1972 werd Nagasaki als driejarige jeugdkampioen.

Jan en Nagasaki

Datzelfde najaar verongelukte mijn vader. De hengst bleef op de boerderij en de daarop volgende jaren heb ik hem verzorgd. In die tijd dekte Nagasaki wel 40 merries per jaar waaronder veel New-Forest pony's". In 1983 kon Jan door een gelukkige samenloop van omstandigheden Nagasaki van zijn moeder kopen. Via deze hengst geraakte Jan in de wereld van de Arabische Volbloed paarden.

Op de vraag wanneer Jan is begonnen met voorbrengen komen eerst de fotoboeken op tafel. Voorbrengen doet hij sinds zijn 14de. Eerst pony's, enkele jaren later werden dat de Arabische Volbloeds. Natuurlijk in eerste instantie nationaal, naar internationale shows gaan was toen zeker niet gebruikelijk. De eerste keer naar het buitenland was dan ook echt iets bijzonders. Die eerste internationale show waar hij aan deelnam was in Vlimmeren, België. Dit was voor Jan onvergetelijk! Verden en Hamburg in Duitsland volgden. En zo begon het balletje te rollen. In 1977 ging een dappere groep Nederlanders gezamenlijk op de boot naar Engeland, Jan was daar bij. Er gingen vier merries en vier hengsten mee waaronder Kama

Jan met Manneki *1975 (v.Makor, m.Sabiha)

(v.Salon, m.Kapella), Poema (v.Arax, m.Pavlina),
Nezabudka (v.Arax, m.Napersnitsa), Lurex
(v.Ludrex, m.Yemama) en natuurlijk Nagasaki.
Gezellige tijden volgens Jan.

Met Lobeke in Aken

Tot nu toe heeft Jan in heel Europa maar ook in Saoedi-Arabië, Egypte en Jordanië paarden voorgebracht... maar niet in de U.S.A. De Amerikaanse trainingsmethoden zijn niets voor hem. Op de vraag waarom, is zijn antwoord kort maar krachtig: "ik houd van mijn paarden". Toch is hem wel de kans geboden in dit werelddeel de showring te betreden. Jan verteld: "Jay Stream, destijds voorzitter van de WAHO, vroeg mij om naar Amerika te komen. Ik zei: no I don't need that. Waarop Jay Stream zei: but America needs you! Dat is toch een enorm compliment geweest".

Natuurlijk willen we van Jan ook horen wat hoogtepunten en dieptepunten waren. "Achim (v.Noran, m.Tehoura) voorbrengen was een hoogtepunt, zeker, Nationaal Kampioen in Ascot, Engeland worden! Maar iedere show met Achim was geweldig. Een paard dat zo naar je luistert, wat een team!" Dieptepunten?

"1988 tijdens de Asil Cup in Zuid-Duitsland, alles gewonnen

en dan de telefoon: Nagasaki is ziek, de dierenarts komt zo. Later dat telefoontje dat Nagasaki dood is. Eerst in de lucht en dan door de grond.

Ondertussen zijn we uren verder. Met zijn geschiedenis is er natuurlijk genoeg stof om het hele magazine te vullen en het is zoals altijd gezellig bij Jan en Eveline. Dwalend van het interview naar allerlei zijpaden belanden we bij de vele foto's waarvan we er hier een paar afdrukken.

Ik hoop dat we Jan nog jaren in de ring gaan zien en zo kunnen genieten van de magische band die hij met zijn paarden heeft.

Op zaterdag 26 en zondag 27 juni wordt alweer het zevende Arabian Horse Weekend georganiseerd in Sint-Oedenrode bij Manege de Pijnhorst! De voorbereidingen zijn alweer in volle gang. Door het grote enthousiasme in voorgaande jaren hebben we besloten u ook dit jaar weer te trakteren op een compleet weekend, waarin de veelzijdigheid en schoonheid van dit buitengewoon mooie ras uitgebreid aan bod komt en het aan Brabantse gastvrijheid zeker niet zal ontbreken.

ARABIAN HORSE WEEKEND

Op zaterdag 26 juni wordt er samen met de Commissie Gebruik van het Arabisch Volbloedpaarden Stamboek (AVS) een dressuurwedstrijd georganiseerd meetellend voor KNHS winstpunten en de AVS Dressuurcompetitie 2010. Naast de dressuurwedstrijd kunnen er ook oefenproeven verreden worden. 's Avonds is er een gezellige feestavond met barbecue en muziek. Hierbij is iedereen natuurlijk van harte welkom! Het is mogelijk om te overnachten en uw paard(en) te stallen. Het stalgeld bedraagt € 65,- en is inclusief stro en hooi en voor beide dagen.

Op zondag 27 juni is er de ECAHO Nationale C Show 'Zuid'. De paarden worden aan de hand voorgebracht bij drie internationale juryleden. Het jurykorps bestaat uit HRH Princes Alia al Hussein Al Saleh uit Jordanië en Mrs. Hennekens-van Nes en Mr. Detaillieur uit België. Rond 9.30 u zal de keuring beginnen. Er zal gestreden worden om de titels Veulenkampioen Merries, Veulenkampioen Hengsten, Kampioen Ruinen, Junior kampioen Merries (merries 1 t/m 3 jaar), Junior kampioen Hengsten (hengsten 1 t/m 3 jaar), Seniorekampioen Merries (merries 4 jaar en ouder) en Seniorekampioen Hengsten (hengsten 4 jaar en ouder). Iedere kampioen krijgt een prachtige bloemenkrans en daarnaast zullen we de prachtige bekertjes en extra prijzen niet vergeten. Aan het einde van de dag wordt het beste paard van de show geëerd als Best of Show 2010 en krijgt een prachtige bloemenkrans omgehangen! De Best of Show wordt door de jury gekozen uit alle kampioenen. Als extra rubriek hebben we dit jaar het Beste Veulenkampioenschap. De Veulenkampioenen Merries en Hengsten zullen tegen elkaar strijden voor deze titel en om het te winnen showhalster wat geschonken wordt door Esther Besselink van Nafesa Arabians.

Tussen de keuringsrubrieken door zijn er de zadelrubrieken Engels en Western. Dit jaar hopen we ook weer op voldoende deelname van de ruiters zodat de winnaars van de zadelrubrieken

kunnen strijden om de titel Bestgaand Rijpaard ECAHO Nationale C Show 'Zuid' 2010 en een prachtige deken. Ook is er dit jaar weer de rubriek Liberty waarbij het paard loslopend in vrijheid wordt geshowd en de Oosters Gekostumeerde wedstrijd. Hierbij zijn het paard en de ruiter gekleed in Oosterse kledij.

Voor de allerkleinsten is er dit jaar de gekostumeerde rubriek Leading Rein. Een volwassene houdt het paard aangelijnd, waarbij het wordt aangemoedigd dat de begeleider ook verkleed gaat. Deze rubrieken gaan alleen door bij voldoende animo. Uiteraard wordt er ook weer een premiekeuring gehouden voor hengsten, merries en ruinen.

Dit jaar zal er een speciale demonstratie komen van een twaalf-tal met Friese paarden uit Limburg. Er komt ook weer een demonstratie en een show van Minipaardjes. Deze sierlijke mini Arabiertjes hebben een schofthoogte tussen de 80 en 90 cm en zijn enorm geliefd. U kunt hierover alles op deze dag te weten komen. Er zal weer een uitgebreid strodorp zijn waar van alles te zien en te koop is. Kortom, er is één en al bruisend spektakel en entertainment voor zowel jong en oud met als middelpunt het Arabisch Volbloedpaard.

Voor inschrijfformulieren en sponsorformulieren, zie onze website www.arabianhorseweekend.nl

Sint-Oedenrode ligt aan de A50 (Nijmegen-Eindhoven) net boven Eindhoven en is prima te bereiken. Gratis parkeren en gratis entree op beide dagen voor bezoekers van het Arabian Horse Weekend bij Manege de Pijnhorst, Bremhorst 6 te Sint-Oedenrode.

SPORTWEEKEND IJZERLO

Eén stabiele factor hebben we ieder jaar in IJzerlo, het weer. Ondanks dat het dit jaar een week later was (24

en 25 april 2010) dan de vijf voorgaande jaren, was het ook dit keer weer stralend. Met een temperatuur van +20 overdag, was

het heerlijk vertoeven in de Achterhoek.

De wedstrijd was net als afgelopen jaar weer opengesteld voor AVS en NRPS combinaties. Het leverde met name in de pony rubrieken een groot aantal extra deelnemers op.

Op de zaterdag begon de wedstrijd om 11 uur met de oefenproeven, hierna volgden de gewone dressuurproeven. Het programma liep voorspoedig en om ongeveer vier uur werden de dressuurproeven afgerond. Met zes deelnemers startte hierna

de oefencross. Deze werd verreden om Manege de Achterhoek heen en werd begeleid door Eddie Sticker. In eerste instantie werd even door hem afgetast wat het niveau van de deelnemers was. Dit deed hij met een aantal eenvoudige sprongetjes. Hierna was het tijd voor de waterbak. De meeste paarden liepen er met gemak doorheen, anderen hadden toch nog even wat twijfel. Voor ons als toeschouwers was het natuurlijk wachten op het eerste natte pak, want dat brengt toch de meeste sensatie met zich mee. Denise Migchielsen was zo aardig om van haar NRPS-er af te vallen in de waterbak. Gelukkig voor Denise had ze zich niet bezeerd en kon ze hierna gewoon weer verder met de training. De allround kampioen van de Arabissimo 2009, Silvia van der Veen met haar A.F. Thabay, liet zien dat ze dat niet voor niets was geworden. Ze gingen geweldig door de hindernissen en kregen van Eddie zelfs een M parcours voor hun neus. Leuk is het om te zien hoe enthousiast Thabay wordt als hij op een hindernis afgaat, oren naar voren en gaan! Een eervolle vermelding was er ook voor Yvonne Theunissen met haar Nib Hiduc Star. Deze combinatie gaat in de toekomst naar alle waarschijnlijkheid hoge ogen gooien op de Arabissimo.

Nadine Koo met Najjar

Om de inwendige mens te verzorgen na alle inspanning was 's avonds een barbecue georganiseerd. Het was weer geweldig verzorgd door de lokale slagerij en het was erg gezellig. Na een rustige zondagochtend begon de wedstrijd weer om twaalf uur met dressuur, waarna de rubriek bestgaand rijpaard plaatsvond. Hierin waren de hengsten, merries en ruïnen samengevoegd. De rubriek werd gewonnen door Laura Fiel met haar NRPS paard Jersey.

Tussen 13.00 en 15.00 uur was het voor de springruiters mogelijk om zich te melden bij het oefenparcours. Met hun Arabisch Volbloeden kwamen Silvia van der Veen, Annelieke Stoop en Yvonne Theunissen aan de start. In het oosters gekostumeerd hadden

Marijke Slok-Soede scoorde het beste in het Z met Biblion

we jammer genoeg maar één deelnemer, dus deze strijd was erg snel beslist. We hadden

Silvia gemeld dat ze niet aan de start hoefde te verschijnen, maar ze vond het toch wel netjes om gekostumeerd te komen. Daarna was het tijd voor de prijsuitreiking. IJzerlo was de tweede wedstrijd van 2010 op de AVS-kalender. De Oosterveld Marzas Prijs werd uitgereikt aan de combinaties die in Didam (de eerste wedstrijd) en IJzerlo overall in de dressuur het beste presteerde. In de klasse B won Cara van der Heijden met Amadeus, in het L Nadine Koo met Najjar. Marijke Slok-Soede scoorde het beste in het Z met Biblion. Helaas waren er dit jaar geen deelnemers in de M.

De H.J. Westerveld Memorial Trophy 2010 ging dit jaar wederom naar een NRPS-er en wel naar Harmen Brinkman met Sjapoer. Hij was de beste in zowel de dressuur als het springen in IJzerlo en nam de wisselbeker mee naar huis. Alle winnaars gingen naar huis met een grote zak voer en een nieuwe deken.

Om half vijf waren alle prijzen uitgereikt en gingen de ruiters na een geweldig weekend weer naar huis.

Yvonne Theunissen met haar Nib Hiduc Star.

DE NIEUWE 10 VRAGEN AAN...

GIDEON REISEL

1. Kunt u zich even voorstellen?

Mijn naam is Gideon Reisel, getrouwd met Vivian Reisel - van Eerten. Wij hebben twee kinderen, Boaz van 23 en Naomi van 20. Wij wonen in het buitengebied van Breda en hebben daar aan huis twee Arabische Volbloedmerries, één Arabische Volbloedhengst, twee poeslieve Duitse herderstevens en twee gecastreerde muizenvangers.

2. Wat is uw betrokkenheid met het Arabische Volbloedpaard en hoe is dat zo gekomen?

In mijn jeugd heb ik Arabische Volbloedpaarden gereden voor de renbaantraining en recreatie. In de loop van de jaren is onze aandacht van het rijden op Arabische Volbloedpaarden recent uitgebreid naar fokken. Sinds 2005 ben ik de secretaris van het AVS.

3. Welke bloedlijn spreekt u het meeste aan?

Het is moeilijk om tegenwoordig nog over een bloedlijn te spreken. Op enkele uitzonderingen na, zijn de meeste lijnen zeer succesvol met elkaar verweven. Uiteraard zijn er wel fokprogramma's die de voorkeur genieten. Soms is het als kleine fokker niet onverstandig om een bewezen programma te volgen. Onze voorkeur gaat uit naar de Poolse staatsfokkerij. Alhoewel nog altijd als "puur Pools" betiteld, is deze fokkerij allang een mix geworden van de betere afstammelingen van de Poolse, Russische en Egyptische fokkerij.

4. Fokt u met een bepaald doel voor ogen en hoe probeert u dat te bereiken?

Er is in mijn optiek maar één doel en dat is het proberen de rasstandaard zo dicht mogelijk te benaderen door verbeterend te fokken met rastypische paarden die gezond zijn van lichaam en geest. Hiermee hou je de fokkerij modern, typisch en gezond.

5. Hoe bepaalt u welke hengst het beste geschikt is voor een bepaalde merrie?

Allereerst moet je bewust zijn van de tekortkomingen van je merrie. De belangrijkste tekortkomingen moeten dan in een potentiële hengst niet aanwezig zijn. Ik geef de

voorkeur aan hengsten die zich in de praktijk reeds hebben bewezen als een stempelhengst van bepaalde gewenste eigenschappen.

Daarnaast zijn er hengsten die vooral goed "klikken" op specifieke merrielijnen. Hier komt dan ook weer het voordeel om de hoek kijken van het volgen van een reeds bewezen fokkerij, want daar is soms die "klik" al aangetoond.

Uiteraard is er ook een keerzijde aan het kiezen voor bewezen stempelhengsten; Door het "stempelsucces" zijn ze ook meestal duur.

Jonge, nog niet bewezen hengsten van zeer goede komaf zijn vaak een stuk goedkoper en soms heb je geluk met zo'n keuze, maar het biedt gewoonweg minder zekerheid.

6. Hebt u wel eens specifieke karakterproblemen meegemaakt met paarden en hoe heeft u deze opgelost?

Uiteraard hebben wij, net zoals ieder ander van tijd tot tijd iets waar je tegenaan loopt in de omgang met de paarden. Ik ben ervan overtuigd dat een Arabisch Volbloedpaard bovengemiddeld intelligent is en zeer dicht bij de mens staat. Uit de praktijk blijkt dat ze zich niet laten dwingen en dat je met menselijk begrip en beleid het veel verder brengt dan met dwang of geweld.

Ik ben zelf niet altijd even geduldig maar ik ben gelukkig gezegend met een zeer geduldige echtgenote die dit op verschillende manieren al heeft bewezen. Schroom daarnaast niet om af en toe professionele hulp in te schakelen als je

het niet meer weet. Soms ligt de oplossing voor de hand maar zie je dat zelf niet.

7. Wat zou u anders willen zien binnen de Arabierenwereld en/of het AVS?

Het zou fantastisch zijn als men binnen de wereld van het Arabische Volbloedpaard meer samenwerking zou kunnen bewerkstelligen. Op kleine schaal zijn mensen vaak erg individualistisch georiënteerd als het op de paarden aankomt, terwijl er nog zoveel te leren is van anderen. Op grote schaal is de internationale Arabische Volbloedpaarden scene enorm verdeeld als het gaat om cruciale beleidskwesties, wat vaak ten koste gaat van een gezonde fokkerij en dierenwelzijn. Daar is nog een hoop te verbeteren.

8. Welke wedstrijd tak vindt u het leukste met het Arabisch Volbloed Paard?

Vergeet niet dat ECAHO Shows ook een soort van wedstrijden zijn. Wellicht een schoonheidswedstrijd, maar nog steeds een wedstrijd. Ik mag graag een spannende show zien waar mooie paarden het tegen elkaar opnemen. Daarnaast is endurance DE tak van sport waar het Arabische Volbloedpaard regelmatig wereldkampioen in wordt. Ik vind dus de kracht van de veelzijdigheid van

het Arabisch Volbloedpaard het leukst. Dressuur, western, springen of crossen, voor de kar of op de renbaan, hij kan het allemaal.

En gecombineerd met een ongeëvenaarde schoonheid, uithoudingsvermogen en "the will to please" is dat uniek te noemen.

9. Wat vindt u van Native Costume?

Ik vind Native Costume erg leuk om naar te kijken. Niet alleen vanwege de optuiging, maar ook omdat men met beperkte middelen het paard in toom moet houden. Dáár wordt vaak voor mij het kaf van het koren gescheiden omdat een Arabisch Volbloedpaard ook op een simpel watertrensje, zonder zadel, braaf aan de hulpen kan staan.

10. Welke goede raad zou u de jeugdleden van het AVS willen meegeven?

Heb plezier met je Arabier. Als je er aan toe bent, probeer dan iets meer over Arabische Volbloedpaarden te leren. Als je iets wilt weten, schroom dan niet om het te vragen aan een ander lid van de vereniging. Op ieder evenement barst het van de ervaren Arabierenkenners, -ruiters en -fokkers die je graag te woord staan! En stomme vragen zijn er niet; de enige stomme vraag, is de vraag die je niet stelt!

AVS EVENEMENTENKALENDER 2010

6 juni 2010

DAWRA Clinic Trail / In Hand Trail
o.l.v. Barry Schuurman

12/13 juni 2010

Lowland Arabian Cup, Int. ECAHO-B Show, Exloo

18 t/m 20 juni 2010

DAWRA Weekend, Laag Soeren

26 juni 2010

Arabian Horse Weekend, AVS KNHS Dressuurwedstrijd, Sint Oedenrode

27 juni 2010

Nationale C Show Zuid, Sint Oedenrode

3/4 juli 2010

Emerald Trophy, Brecht

14 augustus 2010

Nationale C Show Oost, Raalte

28/29 augustus 2010

Arabissimo 2010, Renswoude

29 augustus 2010

DAWRA Clinic 'Presteren onder druk'

11 september 2010

AVS Dressuurclinic, Ermelo

11/12 september 2010

National Championship Show, Ermelo

12 september 2010

DAWRA AVS Western Riding Cup 2010, Ermelo

21 t/m 26 september 2010

NK Westernriding, incl. NK DAWRA

25 t/m 26 september 2010

All Nations Cup, Show and Riding Competition, Aken

9/10 oktober 2010

Sportweekend, Sint Oedenrode

6/7 november 2010

Europese kampioenschappen Show, Moorsele

7 november 2010

DAWRA Fall Show i.c.m. WRAN, Beverwijk

3 t/m 5 december 2010

Wereldkampioenschappen Show, Salon du Cheval, Parijs

Op de oude locatie, maar onder een nieuwe naam werd er op 28 maart een Open Dag gehouden op Darby Farm in het Belgische St-Truiden.

OPEN DAG JOHANNA ULLSTRÖM

Door Ellen de Man
Foto's Ellen de Man

Voorheen de accommodatie van European Training Center, maar sinds trainers Johanna Ullström en Phillippe Hosay ieder hun eigen weg zijn ingeslagen, de accommodatie van Johanna's Arctictern Training Center. Bij aankomst op de werkelijk prachtige locatie bleek alles tot in de puntjes verzorgd. Er was een koets met Friese paarden waarin bezoekers een rondrit over het prachtige landgoed konden maken, luxe broodjes en drankjes voor de inwendige mens en de voor de bezoekers

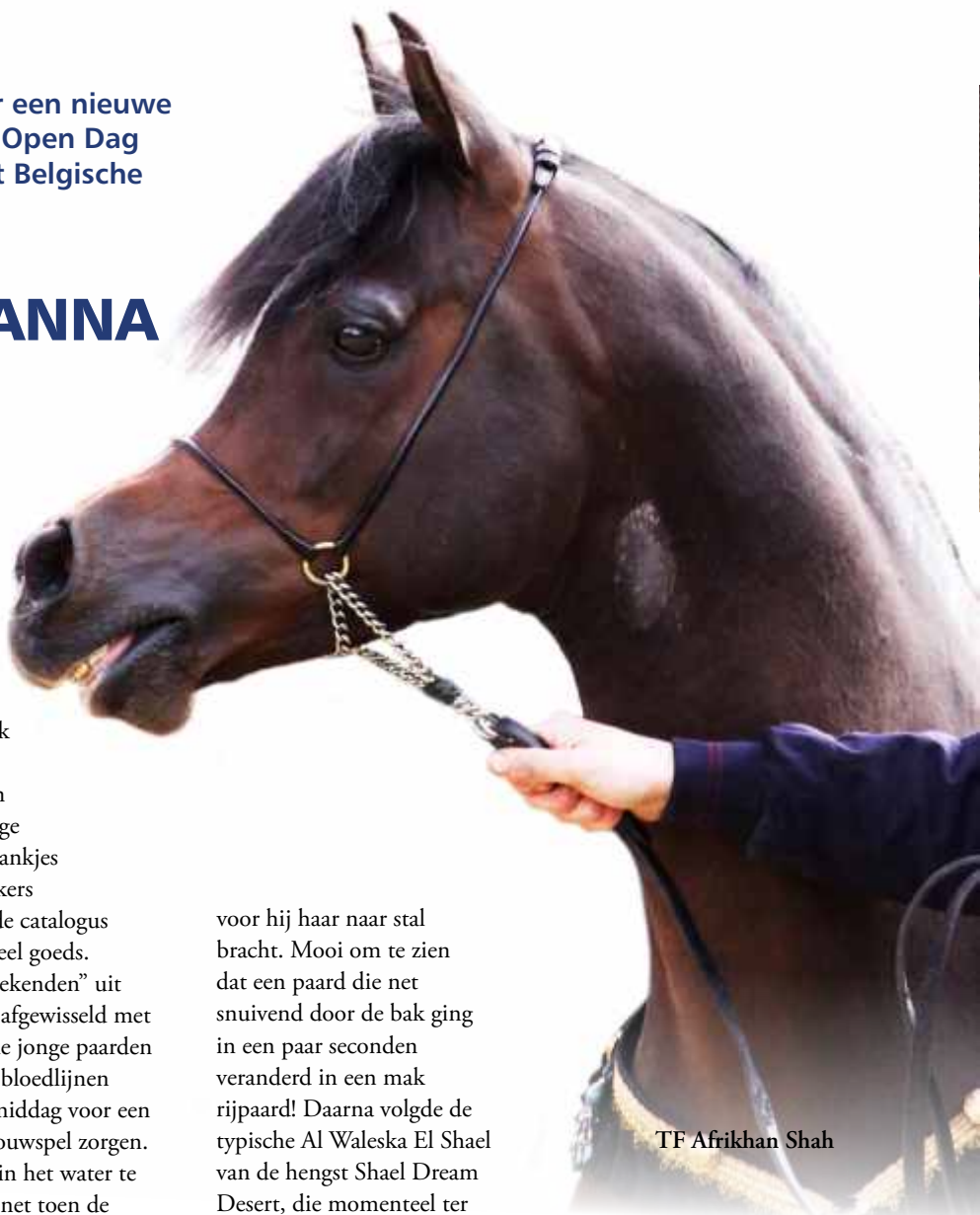
samengestelde catalogus voorspelde veel goeds. Veel "oude bekenden" uit de showring afgewisseld met veelbelovende jonge paarden van de beste bloedlijnen zouden die middag voor een prachtig schouwspel zorgen. De dag leek in het water te vallen, maar net toen de presentatie van de 32 paarden begon klaarde de lucht op. De presentatie begon met de jaarlingmerrie WW Indih van QR Marc uit de Crusaderdochter Ivernah. Een heel mooi typisch merrietje gefokt door Veronica Mann-Wernsten uit Groot-Brittannië, die ook nog goed kon bewegen. De toon was gezet! Ook Nederland was vertegenwoordigd en wel door Nafesa Malaika, een tweejarig vos-

voor hij haar naar stal bracht. Mooi om te zien dat een paard die net snuivend door de bak ging in een paar seconden veranderd in een mak rijpaard! Daarna volgde de typische Al Waleska El Shael van de hengst Shael Dream Desert, die momenteel ter dekking staat bij de Kossack Stud, uit Farina van Ryad (v.Ryad El Jamaal). Deze aansprekende vijfjarige merrie heeft duidelijk het mooie hoofd van haar vader meegekregen. Ze is in het bezit van de Tsjechische Nina Suskeviciova. Eén van de mooiste paarden van de dag was voor mij persoonlijk Nag Olla Bez. Deze inmiddels 16-jarige schimmel is een dochter van de minder bekende SW Bezatiw uit Sweet Saff (v.Gai Chagall) Deze merrie hebben wij in het verleden al vaak gezien o.a. in Aken waar zij altijd succesvol was, maar in Nederland hebben

Syara NA

merrietje met een heel mooi hoofdje van Ajman Moniscione uit de Monogrammdochter Kenelm Mona Ghalia, gefokt en in het bezit van Esther Besselink. Een paard met potentie. Ook een opvallende verschijning was de El Shaklandochter Syara NA. Gefokt door Nagib Audi uit Brazilië, in het bezit van de eerder genoemde Veronica Mann-Wernsten. Deze in 1992 geboren vliegenschimmel was een plezier om naar te kijken terwijl ze door de bak marcheerde met haar staart plat op haar rug. Ook het karakter van deze merrie bleek geweldig, want een klein jochie maakte nog even een rondje op haar rug

TF Afrikhan Shah

Nafesa Malaika

Nag Olla Bez

we haar kunnen bewonderen tijdens de Lowlandcup van 2009 waar ze haar klasse won. Vorig jaar was een succesvol jaar voor Nag Olla Bez, want ze was goed voor het zilver tijdens de Blommeröd-

show, was op de A-show in Villemsborg Gold Medal Champion en Best of Show en haalde ook een zeer goed resultaat op het WK in Parijs. Ook deze merrie is in het bezit van Veronica Mann-Wernsten, die een schitterende collectie paarden bij elkaar heeft verzameld.

Het hoogtepunt van de middag was de presentatie van multikampioene ZT Sharuby, het enige paard van de dag dat door Johanna zelf werd voorgebracht. Ze kwam binnen met alleen een halstertouw om haar hals en de merrie volgde elke beweging van Johanna. De twee speelden met elkaar als kinderen en hebben duidelijk een heel speciale band. Hoewel ik deze merrie al vaak heb gezien op vele internationale shows maakte ze weer een verpletterende indruk. Ze ziet er weer geweldig uit nadat ze eind vorig jaar vreselijk hoefbevangen uit Qatar was gekomen. In Qatar wisten ze zich eigenlijk geen raad en het leek een uitzichtloze situatie. Op aandringen van Johanna is ze naar België gekomen en wonderbaarlijk opgeknapt. Hier mag ze haar oude dagen slijten. Deze merrie is inmiddels 19 jaar oud maar nog steeds adembenemend mooi en dat veel bezoekers deze mening hadden was voelbaar onder het internationale gezelschap van bezoekers. ZT Sharuby is een dochter van ZT Sharello uit de Ansata El Mabroukdochter Bint Ruby, gefokt door Count Frederico Zichy Thyssen, in het bezit van Al Shaqab, Qatar.

Nog een oude bekende uit de showring was voormalig wereldkampioene Johara Al Naif (Ansata Shalim x Al Johara)

Deze prachtige puur Egyptische merrie is inmiddels negen jaar oud en wordt in het hoofd alleen maar mooier. Ze is in het bezit van Al Naif stud uit Qatar. Opvallend was ook de eveneens Egyptische hengst Ghazal Sakr (El Habiel x Alidarra). Hoewel er verder nog wel wat bemerkingen waren te maken op deze hengst was zijn hoofd als beeldhouwd. Niet iedereen zal zo'n extreem hoofd waarderen, persoonlijk zie ik het toch graag. Deze hengst is gefokt door en in het bezit van Omar Sakr uit Egypte.

Het is bijna oneerbiedig om voorbij te gaan aan paarden als Grenlandia (Eukalipstus), SF Shaklina (Sanadik el Shaklan), Euskara (Ararat), Ansata Mouna (Farres), de veelbelovende jonge jengst Kenzo K (Enzo) en nog vele andere schoonheden maar het is onmogelijk om alle 32 getoonde paarden te noemen.

Wie ik nog wel wil noemen is de zeer typische zevenjarige bruine hengst TF Afrikhan Shah. Bij het arriveren van de bezoekers werd deze hengst onder het zadel rondgestapt op het erf en later op de dag los getoond. Deze indrukwekkende Botswana zoon uit de Bey Shah-dochter Rohara Shahblee heeft buiten een mooie hals en een sterke body een onvoorstelbaar mooi hoofd en het is niet vreemd dat hij in 2007 Most Classic Head winnaar was tijdens de Egyptian Event in de USA. Hij is gefokt door en in het bezit van Curt Westley, Talaria Farm, USA.

Kadar's Echo (Padron's Kadar x MB Fantasiaa) had de pech de enige regenbui van de middag over zich heen te krijgen, juist tijdens het rijden van een dressuurproef met eigenaresse Karolina Mikkonen. De hengst had zich eerder op de dag al goed laten zien maar was nu tijdens zijn proef wat lastig, maar dat kan niemand hem kwalijk nemen. Na een paar minuten ging gelukkig de zon weer schijnen en konden de beide Sanadik el Shaklan-dochters SF Shaklina (met veulen van Borsalino K) en El Nadika Rose (met veulen van TF Afrikhan Shah) los in de bak zorgen voor een gepaste afsluiting van een zeer geslaagde middag!

Ghazal Sakr

WAAROM OP CA TESTEN ZO BELANGRIJK IS ONZE VERRASSING BLIJKT EEN NACHTMERRIE

Door Abigail Ligthert, Arabian Fantasie 2010
Foto Judith Valk - Brouwer

Vorig jaar besloten wij onze oudere dame Adina voor haar pensioen nog een laatste keer te dekken met Vestival (Karnaval x Verdjina* Elite N/N) daarna is ze bij vrienden de wei opgegaan in de veronderstelling dat ze niet drachtig was omdat ze hengstig toonde. Begin dit jaar werd ze toch dikker dan ze normaal al was en zat er werking op het uier... wat een mooie verrassing zou ze toch drachtig zijn?

Dit was begin maart en we hebben direct een CA test aangevraagd aangezien het vaderpaard Vestival begin dit jaar helaas als CA drager (N/CA) uit de test kwam. Aan de situatie zou het natuurlijk niets meer veranderen, ze was immers al hoogdrachtig. Verder heeft Adina al zoveel gezonde veulens gebracht ook al eerder van dezelfde combinatie dus het zal toch wel goed zitten was onze hoopvolle gedachte... uiteraard wel voor de zekerheid duimendraaiend wachtten we af.

Op 25 april om 11 uur 's avonds was het zover, Adina gaf na een vlotte bevalling het leven aan een mooi groot merrieveulen. Wat waren we blij, we gaven haar de naam A.F. Vesjnica. Ze was direct levendig en wilde gaan staan wat uiteraard meestal niet lukt bij een eerste poging. Maar toen ze na een paar uur nog niet in de benen was werden we toch ongerust. Eerst maar een flesje met de eerste biest. Na dat gegeven te hebben begon ze met haar hoofd te shaken... oh nee, het zal toch niet waar zijn? We zien het vast niet goed. Om zes uur 's ochtends stond ze voor het eerst zelf, voor opvallend wijdbeens en wiebelig door heel het lichaam.

Overdag hebben we het AVS gebeld maar de uitslag van Adina was daar nog niet binnen. Voor ons was de uitslag echter al overduidelijk, Adina moest ook CA drager zijn want A.F. Vesjnica toont helaas zonder enig twijfel het beeld van een CA affected veulen of we moesten ons erg vergissen.

Recent kregen wij van het AVS de onaangename bevestiging dat Adina inderdaad CA drager is. Hoeveel pech kun je hebben, juist wij hebben zo snel mogelijk actie ondernomen betreffende onze CA dragende fokpaarden. Door sommige mensen werd dit zelfs belachelijk gevonden en het wekte soms behoorlijk wat weerstand op. En nu, na bijna 20 jaar fokken, krijgen we toch op de valreep nog een CA affected veulen en blijft een zeer moeilijk afscheid ons niet bespaard. Dit verdriet gun je geen enkele fokker, wees daarom zo verstandig om je fokpaarden in ieder geval vooraf te testen zodat je dit kunt uitsluiten!

Hierbij zeggen wij NIET dat je niet met CA dragende paarden kunt fokken, maar test je paard zodat je zeker weet dat je niet per ongeluk een N/CA x N/CA paard kruist, want dit gebeurt vaker dan men denkt. Gelukkig is niet in ieder geval de uitkomst zo sneu als deze.

Iedereen is natuurlijk vrij in het bepalen van hun keuze en er kan best met beleid en verstand met een CA dragend paard gefokt worden. Als één partner maar CA vrij (N/N) getest is fok je immers nooit een ziek (affected CA/CA) veulen. Hierbij willen we gelijk onderstrepen dat CA dragende (N/CA) paarden

niet aan CA lijden en dus GEEN symptomen van deze ziekte vertonen en op dat gebied volledig gezond zijn. Hier blijken toch misverstanden over te zijn ontstaan bij een aantal mensen. Wij als Arabian Fantasie hebben, hoe moeilijk en kostbaar deze beslissing ook was, besloten CA dragende paarden voor onze eigen fokkerij uit te sluiten. Ons fokbestand is nu gegarandeerd CA vrij zodat we zeker weten dat meer CA-leed ons bespaard zal blijven.

Ook wij hebben de filmpjes op de CA site www.cerebellar-abiotrophy.org gezien maar dit komt zeker niet zo duidelijk over als het zien van een (CA/CA) affected veulen "in real life". Daarom willen wij, bij genoeg interesse, een lezing organiseren over Cerebellar Abiotrophy en daarbij onze A.F. Vesjnica tonen. Wellicht heeft ze dan niet voor niets het levenslicht gezien en kan menigeneen wat leren van haar te verwachten korte leven hier op aarde en worden fokkers die nog steeds hun twijfels hebben wakker geschud want hier fokt immers niemand voor.

Zie video A.F. Vesjnica:

<http://www.youtube.com/watch?v=wurCLIfYc5o>

Aanmeldingen voor het bijwonen van de lezing naar:
info@arabianfantasie.nl of bel 06-54286933

A.F. Vesjnica, ze heeft helaas geen kans op een paard waardig leven.

Het is erg naar allemaal, zeker niet alleen voor ons en het veulen maar ook voor Adina die haar laatste veulen aan de voet heeft voor haar welverdiende pensioen. Zo'n zorgzame en liefdevolle moeder ontnemen je dan

ook niet makkelijk haar pasgeboren veulen, die verder gezond is. Indien mogelijk, hopen we dat ze in ieder geval samen van het weideseizoen kunnen genieten. Ook al heeft A.F. Vesjnica het wel in redelijk zware mate, ze lijkt er zelf weinig weet van te hebben en is vrolijk en speels. Vallen doet ze gelukkig nauwelijks, ze leert vlot omgaan met haar handicap. We zullen moeten afwachten hoe het verloop van haar ziekte zal zijn. Hoewel het voor ons een erg moeilijke keuze zal worden moet het wel een paardwaardig bestaan blijven en geen gevaar voor haarzelf of haar omgeving opleveren. Zodra we daar aan twijfelen moeten we helaas een verschrikkelijke beslissing nemen. Uiteindelijk wordt er zeker na het weideseizoen afscheid genomen van haar want een verdere toekomst bestaat er voor A.F. Vesjnica helaas niet.

PAARDENMARKT

Wegens beëindiging van ruitersport en fokkerij: Pokupka (Drug x Pozjarka), 1998. Een merrie met zeer goede gangen en veel mogelijkheden. Haar dochter Plonja (v. Marwan) heeft zeer goed gepresteerd op de renbaan. Ze is indertijd netjes bereden en toonde aanleg zowel voor dressuur als voor endurance. Prijs € NOTK
Tel: 0478-532330 Mail: p.m.van.dijk01@freeler.nl

Te koop: lieve asil Egyptische merrie Qaisuma Salam.

Bruin, 154 m, '98. Aanhankelijk, koel, sociaal, geschikt voor recreatie e/o fok. Moshai X RKS Natalee, MV Mosry. Prijs € NOTK
Tel: 06-46108283
Mail: lindavanmarle@tele2.nl

Ter adoptie: m'n lieve Sczcsinek (26-06-1993) v. Milak AA. Vrolijk & lief recreatiepaard voor max 4 buitenritten pw. Dagelijks weidegang en aandacht is must. Tel: 06-29050919
Mail: vinor@planet.nl

Aangeboden vakantiehuis in Drenthe met Uw paard. Uitzicht weide/bos. U hoeft niet met uw paard de openbare weg over. Het bos via zandpad en fietspad te bereiken. Tel: 06-13363264
Mail: assaida@hotmail.com
Web www.overnachtendrenthe.nl

Te koop: lieve 2 jarige Arabisch Volbloed merrie Balasjow x Alexander x Senior, kleur vos, prijs € 2500,-
Mail: leidysprok@gmail.com

Bosrubber, alle soorten rubber voor uw stal, trailer, vrachtwagen etc. Hoofdealer paarden drainage stalmat
Tel. 0224-571468, www.bosrubber.nl

Gecertificeerd Paardentandarts Elles Hetem.
Gebitscontrole gratis. Tel: 06-33933879
www.paardengebtsverzorging.com

COLOFON

VERENIGINGSBESTUUR

Mw. M. Dijkman
Voorzitter / ECAHO 06-53594443
Dhr. G. Reisel
Secretaris / Stamboekzaken / WAHO / Website 06-20441499
Dhr. A. Kuif jr.
Penningmeester / Fokkerij / Technische Zaken 06-51853318
Dhr. P. Stoop
Vice-voorzitter / PR 06-52502303
Dhr. S. van den Hoogenband
Bestuurslid / Gebruikszaken 06-53489511
Mw. M. van der Meulen
Bestuurslid / Redactiezaken 06-54296623

ERELEDEN VAN DE VERENIGING

Mw. C.J.W. Modderman-van Dorssen Dhr. R.C. den Hartog †
Mw. J. Smarius-Roovers Dhr. Dr. H. Houtappel †
Dhr. A. Kuif

LEDEN VAN VERDIENSTE

Dhr. W. Veltman Dhr. W. Brinkhuis †
Dhr. L. Schuttrups Dhr. P. Scheerder †
Dhr. B. Blaak Dhr. J. Smarius †
Dhr. J. Van der Voort Mw. H. Wehkamp - Onvlee †
Mw. M.E.F.E. Scheerder-Close

REDACTIECOMMISSIE

Marian v.d. Meulen (voorzitter redactiecommissie) 0348 - 564615
Adrie v.d. Velden (coördinatie verslaggeving) 0346 - 213320
Ellen de Man (redactielid) 0032 - 14687623

CORRESPONDENTIE ADRES

AVS Magazine Tel: 030-2410001
Postbus 40306 Fax: 030-2415544
3504 AC Utrecht Email: info@arabier.com / www.avswb.nl

VORMGEVING

Print&More / Krista Sterrenburg, Ouderkerk aan den IJssel

DRUKKERIJ

Media Primair, Barneveld

ADRESWIJZIGING

A.u.b. tijdig uw adreswijziging doorgeven aan het stamboekkantoor te Utrecht, zodat wij er voor kunnen zorgen dat het magazine op het juiste adres wordt bezorgd.

COPYRIGHT

Overname teksten uitsluitend na toestemming en met bronvermelding.

Advertenties en kopij voor het AVS magazine kunnen worden opgegeven via bovenstaand correspondentieadres. Advertentietarieven zijn standaard en vindt u elders in dit blad. Kosten van het zetten en de layout zijn excl. de gepubliceerde advertentietarieven.

Hoewel aan de totstandkoming uiterste zorg is besteed, aanvaarden de auteurs, de redactie en het AVS en haar bestuur geen aansprakelijkheid voor eventuele fouten of onvolkomenheden, noch voor de gevolgen daarvan. De redactie houdt zich het recht voor artikelen in verband met ruimtegebrek niet te plaatsen of in te korten. Wanneer een artikel door ruimtegebrek niet wordt geplaatst, wordt er naar gestreefd het artikel in een volgend nummer alsnog te publiceren, echter dit wordt niet gegarandeerd. Indien de redactie van mening is dat een artikel inhoudelijk wijzigingen behoeft, wordt hierover contact opgenomen met de auteur.

BELANGRIJK

Het volgende AVS Magazine verschijnt 23 juli 2010 (deadline 23 juni 2010). Dus lever tijdig de kopij cq uw advertentie in. De redactie verzoekt u de tekst aan te leveren in Word en als bijlage per e-mail. Foto's dienen te voldoen aan een resolutie van minimaal 300 dpi op ware grootte en voorzien te worden van de naam van het paard/persoon waarover het artikel gaat. Foto's waar uitsluitend een nummer aanhangt, zullen niet worden gebruikt.

ADVERTENTIETARIEVEN 2010

Paardenmarktje

'Paardenmarktjes' inclusief foto éénmalig in het AVS Magazine en voor onbeperkte tijd op de AVS Website, uitsluitend voor AVS leden: 4 regels, 160 karakters: € 17,50
Banner op AVSwebsite linkpagina, per kalenderjaar: € 120,-

Zwart-wit advertentie in € ex BTW

Formaat:	1/16	1/8	1/4	1/2	1/1	A.P.*
1x plaatsen:	30,-	49,-	88,-	147,-	245,-	-
3x plaatsen:	28,-	46,-	83,-	137,-	221,-	-
6x plaatsen:	27,-	44,-	74,-	123,-	201,-	-

A.P.* = achterpagina

AVS leden krijgen 25% korting op bovenstaande tarieven en een link-button: op de voorpagina voor 1/1 fullcolor advertenties en op de laatste nieuwspagina voor 1/2 fullcolor advertenties.
Contactinformatie: Media Primair B.V. - Anthonie Fokkerstraat 2 - 3772 MR Barneveld
Telefoon (0342) 400 279 - Fax (0342) 421 580 - Mail: advertenties@mediaprimair.nl

Full Color advertentie in € ex BTW

Formaat:	1/16	1/8	1/4	1/2	1/1	A.P.*
1x plaatsen:	53,-	88,-	152,-	250,-	417,-	461,-
3x plaatsen:	45,-	75,-	137,-	232,-	395,-	438,-
6x plaatsen:	39,-	64,-	118,-	221,-	373,-	417,-

A.P.* = achterpagina

6^E INTERNATIONALE B SHOW VOOR ARABISCHE VOLBLOEDPAARDEN

3 + 4 Juli 2010 Brecht- België

EMERALD TROPHY 2010

2008 Best In Show: KRYSTAL TIARA - eigenaar A.J. Atkin, UK

* INTERNATIONALE B SHOW *
OP DE TERREINEN VAN STOETERIJ MOLENVELD

SLUITINGSDATUM VOOR INSCHRIJVINGEN: 15 JUNI 2010

EMERALD TROPHY

Organisatie : Kay & Helen Hennekens

Molenstraat 84, B-2960 Brecht

Phone: (0032) 03/3136996

Mobile: (0031) 06/53 85 55 75

Website: www.flaxman.nl - email: helen@flaxman.nl

Entree: gratis- Catalogus: €5,00